

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 46.

Vydána dne 23. května 1922.

Obsah: **143.** Nařízení k provedení zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním.

143.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. dubna 1922

k provedení zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., o přechodné úpravě finančního hospodářství obcí a měst s právem municipálním.

Na základě § 60 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek I.

K § 19.

(1) Stejně jako §§ 2 a 3 uvádějí mezi rozpočtovými položkami v příjmu na prvním místě příjem ze jmění obecního, vytýká se i v § 19 výnos jmění obecního jako příjem, k němuž jest při stanovení úhrady v první řadě hleděti.

(2) Jméni věnované určitému účelu a jeho výnos musí býti tomuto účelu zachován a nesmí ho býti užito k úhradě výdajů všeobecných.

K § 20.

(1) Je-li zde zvláštní jmění (majetek) jednotlivých osad, jest o něm vésti oddělený inventář a sestaviti o příjmech i vydáních zvláštní rozpočet.

(2) V osadách, kde není místního zastupitelstva, vede správu takového jmění zastupitelstvo obecní.

(3) Není-li dohody o tom, jak jest příjmů z takového jmění užívati, jest ho upotřebiti k úhradě nákladů na osadu připadajících. Tyto budou sestávati z podílu na schodku rozpočtu o společných výdajích obecních, který

se určí v poměru přímých daní v jednotlivých osadách předepsaných, a ve zvláštních výdajích podle § 25 pouze na osadu připadajících.

(4) Nestačí-li výnos osadního jmění k úhradě nákladů na osadu připadajících, bude hraditi schodek pravidelně přírážkou k daním přímým v osadě předepsaným.

K § 21.

(1) S majetkem obce, ústavů a fondů obecních a obcí spravovaných hospodařiti jest tak, aby především neztenceně zůstal zachován. Proto jest dbáti, aby obyčejným opotřebením jednotlivých součástí tohoto majetku vznikající úbytek byl kryt rezervami, které k tomu účelu jest dovoleno tvořiti. Poskytuje-li ta která součást majetku nějaký výnos, tvořiti lze takové rezervy především z tohoto výnosu. Jen výjimečně a jmenovitě v případech, kdy součást majetková svým určením docílení výnosu vylučuje, lze tvořiti takové rezervy i z příjmů jinakých.

(2) Rezervy takové musí tvořiti fondy skutečné, musí tedy záležeti v peněžních prostředcích bezpečně uložených a nestačí pouze provádění odpisů v účtech a inventáři.

(3) Užití se jich smí po usnesení obecního zastupitelstva výhradně k účelu, pro který byly určeny, t. j. ke znovuzřízení opotřebovaných součástí majetku neb opatření náhrady za ně.

(4) Jakékoli jiné upotřebením těchto rezerv podmíněno jest svolením bezprostředního úřadu dohlédacího.

(5) Byl-li ten který předmět majetkový pořízen zcela nebo z části z půjčky k tomu účelu učiněné, která musí v ustanovené době býti umořena, nelze ohledně hodnoty půjčkou opa-

třené až do zapravení půjčky tvořiti rezervy obnovovací, nýbrž mohlo by se tak státi jen ohledně zbytku hodnoty.

(6) Při správě majetku, který podle své povahy a svého určení může poskytovat vý-
těžku, nutno hleděti k tomu, aby byla zaji-
štěna výnosnost trvalá, a to co největší, od
kteréžto zásady uchýliti se lze v případech,
odůvodněných jinakým prospěchem všeobec-
ným, nikoli však pouze ohledy na jednotlivé
vrstvy občanstva nebo jednotlivce. Tím však
není dotčeno ustanovení zákona ze dne 17.
července 1919, čís. 421 Sb. z. a n., kterým se
mění obecní statek v kmenové obecní jmění.

(7) Obecní jmění nebo přebytek jeho vý-
nosu nesmí býti rozdělen; nesmí se tak státi
ani tím způsobem, že by na př. výnos z lesa
byl zcela nebo částečně in natura rozdělen
mezi občanstvo. Neruší se ovšem na př. právo
obecního zastupitelstva, aby stavebním dří-
vím poskytlo podpory pohořelým a pod.

K § 22.

(1) Za výdělečné podniky podle tohoto zá-
kona jest považovati všechny soukromoho-
spodářské podniky, které podle své povahy
k docílení zisku směřují a jejichž zařízení uží-
vati nebo výrobky odbíratí není občanstvo
veřejnoprávními ustanoveními nuceno. Patří
sem tedy na př. podniky elektrické, plynárny,
pohřební ústavy a pod. Vodárnu, dodávající
vodu soukromníkům, bylo by za podnik zcela
nebo částečně výdělečný považovati tehdy,
jestliže odběr vody záleží na svobodném roz-
hodnutí odběratele.

(2) Podniky výdělečné spravovati jest po-
dle zásad obchodních se snahou a patrným
úmyslem, aby bylo docíleno zisku, nejméně
však aby příjmy kryly aspoň všechna vydání
včetně zúrokování a umořování základního
kapitálu.

(3) Ustanovení § 21 zákona a prováděcího
nařízení k němu ohledně fondův obnovova-
cích platí i pro podniky výdělečné s tím pouze
rozdílem, že obnovovací rezervy u podniků vý-
dělečných nemusí vždy záležeti ze vkladů
nebo cenných papírů a pod., nýbrž že tu stačí,
jsou-li takové fondy, tvořící pasiva podniku,
kryta náležitými aktivy. Odstavec 3. šu 22
zákona však připouští, aby byly tvořeny i re-
zervy jiné, na př. ztrátové, s nimiž však vů-
bec nelze nakládati bez svolení bezprostřed-
ního úřadu dohlédacího. Bylo-li by tedy
nutno takové rezervy ztrátové užíti na př.
k úhradě ztrát v podniku vzniklých, musí býti
dříve žádáno za svolení tohoto úřadu.

(4) Při podnicích, které povahou svou ne-
jsou výdělečné, nýbrž slouží též veřejnému
zájmu, jenž by jinak nemohl býti ukojen,
nelze sice užíti bez výhrady zásady stanovené
pro podniky výdělečné, bude však nutno
přesně uvážiti míru tohoto veřejného zájmu
vedoucího k tomu, aby případně k částečné
úhradě bylo užito jinakých příjmův obce. Ne-
smí však dojiti k tomu, aby těm, kdož užívají
zařízení nebo odbírají výrobky takového pod-
niku, dostalo se výhod na úkor všeobecnosti.

K § 23.

(1) Směrnice pro běžné hospodaření s ma-
jetkem obecním dána jest ustanoveními §§ 21
a 22.

(2) Ustanovení § 23 dotýká se tohoto běž-
ného hospodaření především v odstavci 1.,
č. 3., jednajícím o pronájmu (propachtování)
obecního majetku nemovitého.

(3) Obecní majetek nemovitý lze pro-
najmouti (propachtovati) nebo již stávající
pronájem (pacht) prodloužiti pouhým usne-
sením obecního zastupitelstva, jen jde-li o ná-
jem (pacht) na dobu nejdéle 6 let a koná-li se
o něm veřejná dražba nebo veřejně vyhlášené
řízení ofertní.

(4) Šlo-li by tedy o nájem (pacht) třeba
na dobu kratší 6 let z volné ruky, bylo by po-
třebí k němu schválení bezprostředního úřadu
dohlédacího stejně jako k pronájmu (pro-
pachtování) nemovitostí na dobu delší než
6 let.

(5) Ustanovení toto však se nevztahuje na
případy, ve kterých pronájem dražbou nebo
veřejně vyhlášeným řízením ofertním není
vůbec obvyklý, na př. na pronájem bytů v čin-
žovních domech obecních.

(6) Ustanovení odst. 3. až 5. platí obdobně,
i jde-li o pronájem různých práv obci příslu-
šejících, jako práva přívozu a pod.

(7) Má-li se káceti více dříví v obecním lese,
než dopouští systemisace lesů, jest k tomu
potřebí schválení bezprostředního úřadu do-
hlédacího, a to bez ohledu, jaké jsou pro to
důvody, tedy i tenkrát, je-li to nutno pro ně-
jakou živelní pohromu. Tímto schválením se
stanoviska hospodářství obecního ovšem ni-
jak není dotčeno právo státního policejního
dozoru na lesy, po případě státní lesní správy
obecních (municipálních) a některých jiných
lesů dle platných právních předpisů, obsaže-
ných zejména v čís. patentu ze dne 3. pro-
since 1852, čís. 250 ř. z., v zákonu o dozoru

a hospodaření v obecních lesích v Čechách ze dne 14. ledna 1893, čís. 11 z. z., v zák. čl. XXXI: 1879 a XIX: 1898 a v zákonu o prozatímní ochraně lesů ze dne 17. prosince 1918, čís. 82 Sb. z. a n.

(8) Obcím jest dovoleno činiti bez vyššího schválení výpůjčky zálohové, a to i k prozatímnímu krytí řádných vydání a bez ohledu na jejich výši, ale s tou podmínkou, že v době uzavření takové půjčky jsou zde jisté předpoklady pro to, že bude do konce roku, v němž byla učiněna, opět splacena. S tím není v rozporu ustanovení § 3 zákona, podle něhož výnos půjček patří mezi příjmy rozpočtu mimořádného, poněvadž tu nejde o úhradu rozpočtovou.

(9) Každá půjčka, která by měla být později splacena než v roce, v němž se činí, potřebuje vyššího schválení, jakmile by obnos potřebný na zúrokování a umořování celkového dluhu obecního, tedy dluhu posavadního a novou zápůjčkou vznikajícího, činil více než 20% základny přírážkové podle předpisu pro rok, ve kterém se obecní zastupitelstvo o půjčce usnáší. Není-li předpis přímých daní pro tento rok ještě proveden, rozhoduje poslední skutečný předpis.

(10) I kdyby však zde této podmínky nebylo a šlo na př. o první půjčku obce, při které by úrokování a umořování nevyžadovalo více než 20% přírážky k přímým daním, jest potřebí k takové půjčce vyššího schválení, měl-li by se dáti pro ni obecní majetek nemovitý v zástavu.

(11) Jako potřebuje vyššího schválení každé usnesení obecního zastupitelstva, kterým se má nemovitý majetek obce neb ústavu nebo fondův obecních dáti v zástavu, a jest bez tohoto schválení neplatno, stejně se má věc, i má-li se takový majetek zatížit trvalým břemenem, na př. má-li se pro někoho zřídit na obecním majetku nějaká služebnost a pod.

(12) Co platí o uzavření obecní půjčky, platí i o převzetí záruky obcí. Vůbec nepřipustno jest však současné převzetí neobmezeného ručení za závazky peněžního ústavu, u něhož si obec vypůjčuje.

(13) V příčině zcizení majetku obecního platí, že součástek kmenového jmění nelze vůbec zciziti bez schválení vyššího dohlédacího úřadu. To platí nejen o majetku nemovitém, nýbrž i o majetku movitém, pokud tvoří součást jmění kmenového.

(14) Nemovitý majetek, i když není součástí kmenového jmění, nesmí býti v obcích s nejvýše 30.000 obyvatelů prodán nikdy bez schválení bezprostředního dohlédacího úřadu. V obcích větších jest prodej takového majetku dovolen bez takového schválení pouze s omezením, a to: nepřesahuje-li hodnota majetku, o jehož prodej jde, v obcích s více než 30.000, nejvýše však 100.000 obyvatelů v jednotlivém případě 50.000 Kč, v obcích s více než 100.000 obyvatelů pak 100.000 Kč. Hodnotou rozuměti jest tu nikoli skutečnou prodejní cenu, nýbrž obecnou hodnotu nemovitostí v den prodeje.

(15) Jde-li o prodej pozemku, kterým se upravuje místo podle schválení stavební čáry uliční, neplatí posud uvedená omezení.

(16) Stejně jako prodej nemovitostí posuzovati jest i směnu jich.

(17) Darovati nemovitosti, patřící obci nebo ústavům a fondům obecním neb obcí spravovaným, není bez vyššího schválení dovoleno.

(18) Obec smí bez schválení bezprostředního úřadu dohlédacího kupovati nemovitosti, jestliže prokazatelný pravidelný čistý výnos té které nemovitosti stačí aspoň k obvyklému zúročení a umořování kupní ceny a vedlejších výloh a uhradí-li se kupní cena s vedlejšími výlohami z kmenových kapitálů.

(19) Není-li zde této úhrady a kupní cena by se měla uhraditi ať z půjčky ať z jiného pramene příjmu, nepotřebují vyššího schválení k takové koupi obce s nejvýše 3000 obyvatelů, nečiní-li kupní cena nemovitosti více než 25.000 Kč, obce s více než 3000, ale nejvýše 50.000 obyvatelů, není-li tato cena vyšší než 200.000 Kč, obce s více než 50.000, ale nejvýše 100.000 obyvatelů, není-li cena vyšší než 1.000.000 Kč, konečně obce přes 100.000 obyvatelů, není-li kupní cena vyšší než 10.000.000 Kč. Podmínkou jest i tu, že prokazatelný čistý výnos nemovitosti, o jejíž koupi jde, stačí aspoň k obvyklému zúročení a umořování kupní ceny a vedlejších výloh.

(20) Ve všech jiných případech jest třeba schválení bezprostředního úřadu dohlédacího.

(21) Nějaké samostatné, t. j. s nemovitostí nesouvisející právo obci patřící zciziti nebo pro obec zakoupiti lze jen se schválením bezprostředního úřadu dohlédacího.

(22) Pro jednání obecního zastupitelstva o všech těchto věcech platí obdobně ustanovení § 6, odst. 2. až 5., kterými jest upraveno, jak jest svolati schůzi obecního zastupitel-

stva k jednání o rozpočtu, kdy jest tato usnášení schopna, jak se usnesení děje, jak jest je vyhlásiti, kdo a kam se může z něho odvolati.

(23) Ustanovení odst. 5. §u 23 zákona vztahuje se pouze na usnesení obecního zastupitelstva o hospodářství s majetkem obecním, neplatí tedy pro usnesení jinakého rázu, o kterých případně vydaná ustanovení zůstávají v platnosti.

K § 24.

Obecní zastupitelstvo může se usnáseti, aby byly vybírány v obci příspěvky, poplatky, dávky a naturální plnění jen tehdy, nestačí-li k úhradě výdajů jiné příjmy, tedy především příjmy ze jmění obecního, příděly z výnosu státních daní a výnos dávky ze zábav a dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, které se podle § 37 zákona ve všech obcích musí vybíráti.

K § 25.

(1) Úhrada vydání, která se činí výhradně v zájmu jednotlivých vrstev občanstva nebo jednotlivých částí okrsku obce nebo konečně jednotlivých členů obce, stane se v první řadě přírážkou k přímým daním státním, předepsaným dotčeným účastníkům; není však vyloučen ani jiný způsob, na němž by se obec s dotčenými účastníky dohodla. Jmenovitě jest možná dohoda i o tom, že opatření, jehož náklad se má takovým vydáním uhraditi, provede ten, kdo z něho má výhradní prospěch, zcela nebo z části vlastními prostředky, pokud tomu neodporují příslušná ustanovení zákonná.

(2) Jak se má dáti zájemníkům příležitost, aby se vyjádřili o zamýšleném opatření, jehož náklad sami ponesou, říditi se bude okolnostmi v každém jednotlivém případě. Pokud zde nebude orgánu všechny takové zájemníky sdružujícího a zastupujícího, bude pravidelně nutno zájemníky veřejnou vyhláškou a způsobem jinak v obci obvyklým o zamýšleném opatření vyrozuměti a vyzvati, aby případné námítky ve stanovené přiměřené lhůtě přednesli.

(3) Požadavku vyslovenému druhou větou tohoto paragrafu, aby totiž byla zájemníkům dána příležitost vyjádřiti se, není vyhověno již prostým vyložením rozpočtu podle odst. 1. §u 6.

K § 26.

(1) Příspěvky ke zřízení, po případě udržování zařízení, která jsou sice ve všeobecném

zájmu, ze kterých však někteří majitelé pozemků nebo domů nebo živností budou míti zvláštní hospodářský prospěch, nelze žádati v takové výši, aby jimi byl hrazen celý náklad zařízení nebo jeho udržování.

(2) Povinnost plnění, k němuž podle jiných zákonných ustanovení dotčení zájemníci jsou povinni, na př. povinnost postoupiti zdarma pozemky potřebné pro ulici, nevylučuje právo obce, aby žádala příspěvky podle ustanovení § 26 zákona. Rovněž není vyloučena možnost vybírati za používání takového zařízení poplatky (§ 28), a to i od oněch uživatelů, kteří zapravili příspěvky podle § 26, pokud nejde o opětuji se příplatky k udržování takového zařízení, které by dosahovaly aspoň výše poplatků, jaké by jinak uživatel pravděpodobně platil.

(3) Způsob a výši příspěvků, jakož i dobu splatnosti jejich stanoviti jest především vzájemnou dohodou obce a zájemníků. Dohoda taková musí býti usnesena obecním zastupitelstvem, nepotřebuje však schválení úřadu dohlédacího.

(4) Dohoda může býti učiněna i tak, že ten, kdo ze zařízení má prospěch, buď sám nebo v dohodě s jinými zúčastněnými celé zařízení neb určitou jeho část vlastními prostředky provede, tak ovšem, jak obec po dohodě se zúčastněnými uzná za potřebné.

(5) Nedojde-li k dohodě, usnáší se obecní zastupitelstvo o příspěvech, jeho usnesení však nabývá účinnosti teprve schválením, a to vyššího úřadu dohlédacího, který jest povinen při svém rozhodování hleděti i k návrhům učiněným podle předchozího odstavce při jednání o dohodu.

(6) Námítky zájemníků proti rozpočtu nákladů na takové zařízení a rozvrhu příspěvků podati jest odděleně od případných připomínek k rozpočtu. O námitkách rozhoduje vyšší dohlédací úřad, který usnesení obecního zastupitelstva o příspěvech schvaluje.

K § 27.

(1) Za velké podniky podle tohoto paragrafu považovati jest takové, které v provozně, o niž jde, zaměstnávají průměrem nejméně 200 osob, nehledíc při tom k osobám zaměstnaným po domácku, t. j. výrobou nebo zpracováním zboží mimo provozovnu zaměstnavatele.

(2) Podmínkou, za níž mohou býti žádány od podniku příspěvky, jest, že existencí zá-

vodu (provozovny) v místě a spojenými s tím důsledky, na př. mimořádným opotřebením dlažby vozy do továrny dojíždějícími, zvláštěním nebezpečností požárů, zvláštními opatřeními nutnými k ubytování dělnictva, stavbou a udržováním budov pro školy navštěvované z valné míry dětmi zaměstnanců podniku, pokud jest obec k vydání na školy po zákonu povinna, chudinským zaopatřením práce neschopných bývalých zaměstnanců podniku, nutným zvýšením nákladem na bezpečnostní policii atd., vznikají obci náklady, kterých by jinak buď vůbec neb aspoň v takové výši neměla.

(3) Výpočet možných vyšších nákladů jest v zákoně uveden pouze příkladmo a není proto vyloučeno žádati příspěvky i na zvýšené všeobecné správní náklady, pokud by jich bez existence závodu v místě nebylo třeba. Nelze však zároveň uplatňovati povinnost k příspěvkům podle § 27 zákona, jde-li o úhradu zvláštních nákladů zařizovacích a udržovacích, pokud jsou tyto požadovány podle §§ 25 nebo 26 zákona, jakož i nákladu na udržování zařízení, za jehož používání se vybírají poplatky (§ 28), pokud tento náklad výnosem poplatků jest uhrazen.

(4) Příspěvky od velkého podniku může žádati i obec, ve které sice podnik nemá provozovny, v níž však bydlí v poměru k ostatnímu obyvatelstvu velký počet zaměstnanců podniku, kteří docházejí za zaměstnáním do sousední obce, v níž jest provozovna podniku. Velkým počtem zaměstnanců v tomto případě rozumí se aspoň $\frac{1}{10}$ celkového počtu obyvatelstva v obci, nejméně však 200 zaměstnanců, čítajíc v to i členy rodin zaměstnanců, pokud jsou svou výživou odkázáni na výdělek zaměstnancův. Za obec sousední lze pokládati jen takovou, jejíž katastr hraničí s katastrem obce, v níž jest provozovna, ve které jsou obyvatelé dotčené obce zaměstnáni, neb onu, která sice svým katastrem přímo nehraničí s obcí provozovny, ve které však závod k ubytování svých zaměstnanců zřídil kolonii.

(5) V obcích, ve kterých podnik nemá provozovny, bude tedy pro stanovení výše příspěvku hlavně směrodatný poměr celkového počtu obyvatelstva k počtu zaměstnanců tam bydlících a členů jejich rodin, pokud jsou tito svou výživou na výdělek zaměstnancův odkázáni. Že je nutno hleděti nejen k počtu zaměstnanců samých, nýbrž i členů jejich rodin, plyne z příkladmo v zákoně uvedeného výpočtu vyšších nákladů, které mohou existenci podniku vzniknouti.

(6) V obcích, ve kterých jest provozovna podniku, bude poměr počtu zaměstnanců k ostatnímu obyvatelstvu v první řadě směrodatný, pokud půjde o vydání bydlením zaměstnanců podniku v obci vyvolaná. Vedle toho však bude nutno v takových obcích hleděti i k nákladům, které obci vznikají v některých speciálních oborech činnosti vzhledem ke způsobu provozu podniku, pokud ovšem se tu nedá užiti ustanovení § 25 zákona o úhradě vydání, která se činí výhradně v zájmu jednotlivých vrstev občanstva nebo jednotlivých částí okrsku obce nebo konečně jednotlivých členů obce, nebo ustanovení § 26 zákona o příspěvcích na taková zařízení, která jsou sice ve všeobecném zájmu, ale ze kterých někteří majitelé pozemků nebo domů nebo živností budou míti zvláštní hospodářský prospěch. Zvýšená vydání při takovýchto speciálních nutných zařízeních obecních nebude lze ovšem posuzovati se zřetelem na počet zaměstnanců v obci žijících.

(7) Při výpočtu příspěvků hleděti jest k tomu, že má býti sice přednostním zatížením velkých podniků zmírněno břemeno přírážkové pro ostatní obyvatelstvo, že však nesmí býti při tom přehlíženo, jak tyto podniky přispívají již obecními přírážkami, které platí buď podniky samy nebo jejich zaměstnanci, k úhradě výdajův obecních. Nelze proto prostě výdaje určitých kapitol rozvrhnouti podle celkového počtu obyvatelstva na hlavu a peníz podle toho připadající na zaměstnance závodu a jejich příslušníky předsati jako příspěvek závodu. Rozhodna jest výše přírážek, jaké by bylo třeba na rok rozpočtový podle posledního předpisu daňového. Prokáže-li však poplatník buď podaným přiznáním nebo jinakým způsobem, že další předpis daně, služící za základ pro vyměření přírážek pro rok rozpočtový, bude vyšší, jest obec povinna při stanovení příspěvku přihlížeti k takto zvýšené základně.

(8) Přesný výpočet takových příspěvků pravidelně nebude možný, třeba že má býti vyšší vydání podnikem způsobené prokazatelné. Toto značí pouze, že nestačí pouhé tvrzení zastupitelstva obecního, nýbrž že musí býti uvedeny a pokud možno doloženy skutečnosti, tvrzení taková odůvodňující.

(9) Vzhledem k této nemožnosti zcela přesného výpočtu jest nařízeno, aby o způsobu a výši příspěvků jednalo se nejprve dohodou. Teprve kdyby k dohodě nedošlo, stanoví obecní zastupitelstvo výši příspěvků, jeho usnesení však nabývá platnosti teprve schvá-

lením vyššího dohlédacího úřadu. Při tom bude vyšší dohlédací úřad povinen zkoumati, jde-li o vydání skutečně potřebná a v míře nezbytně nutné. Podle výsledku tohoto šetření a volného svého uvážení vyšší úřad dohlédací buď schválí usnesení obecního zastupitelstva, nebo stanoví příspěvky příslušnou výměrou nižší, nebo odepře vůbec obci oprávnění příspěvky žádati.

(10) Nelze také přehlížeti, že příspěvky podnikem obci odváděné tvoří odčitatelnou položku při vyšetření základu pro vyměření daně výdělkové podle II. hlavy zákona o osobních daních (na Slovensku pro vyměření daně zárobkové podle zák. čl. VIII:1909 s dodatky a báňské daně podniků veřejně účtujících podle zák. čl. XXVII:1875), že tedy nemírnými příspěvky by byly zkracovány daňové nároky státu i samosprávných těles na přírážky k této dani.

(11) Ustanovení § 36 slezského zákona ze dne 6. listopadu 1901, čís. 41 z. z., o zřizování, návštěvě a vydržování veřejných škol obecních nepřekáží, aby byly případně žádány od podniků, povinných k příspěvkům na stavbu a věcné potřeby školy podle citovaného zákona, příspěvky vyšší, pokud by to bylo odůvodněno podle § 27 tohoto zákona.

(12) Příspěvků nelze žádati od státních podniků, nepodléhajících dani výdělkové, jako jsou továrny na tabák, solivarny, státní tiskárna, pošta a telegraf, ústavy pro výrobu léčivých ser a pod.

(13) Naproti tomu nejsou podniky soukromé, kterým bylo na př. na Slovensku podle zák. čl. III:1907 a zák. čl. III:1916 povoleno osvobození od daně výdělkové, již tímto osvobozeny také od placení příspěvků.

Příklad výpočtu příspěvků:

Obec s 8000 obyvatelů, z nich 6600 osob zaměstnanců velkého podniku a jejich příslušníků.

Celková řádná potřeba podle schváleného rozpočtu činí 1,500.000 Kč. Celková řádná úhrada 460.000 Kč, zbývá tedy nekrytý schodek 1,040.000 Kč. K jeho úhradě by bylo potřeba vypsati přírážky

k činžovní dani 12.000 Kč	150%
okrouhle	18.000 Kč,
k ostatním daním 240.000 Kč	426%
.	1,022.400 Kč.

Z této základny přírážkové připadá na podnik a jeho zaměstnance (majitele domů a pozemků):

z činžovní daně	9.000 Kč
z ostatních daní	220.000 Kč

Hlavní součást celkové potřeby činí vydání na:

5 úředníků a jiných zaměstnanců	132.000 Kč
10 strážníků	138.000 Kč
příspěvek chudinskému fondu	8.000 Kč
na obecní knihovnu a pamětní knihu	9.000 Kč
4 školky mateřské, 4 školy obecné a 1 občanskou	316.000 Kč
úrokování a umořování půjček na stavbu škol	320.000 Kč
celkem	923.000 Kč

Kdyby zde nebylo podniku, čítala by obec asi 1400 obyvatel a bylo by pravděpodobně potřebí jen 1 úředníka a 1 strážníka s ná-

kladem	20.000 Kč
na chudinský fond dotace	3.000 Kč
na obecní knihovnu	700 Kč
na 1 školu	10.000 Kč

celkem tedy 33.700 Kč

(Při tom se k vůli snazšímu přehledu nehledí k tomu, že by v tak malé obci i ostatní náklady byly značně menší, stejně jako se zanedbává skutečnost, že by i základna přírážková byla v takovém případě zajisté značně menší, poněvadž za malého počtu obyvatelstva by tu nebylo různých živností, obchodů atd. Byla by ovšem značně menší také úhrada plynoucí z různých obecních dávek a pod.).

Zvýšení nákladů činí tedy 923.000 — 33.700 = 889.300 Kč, t. j. 85-51% celkové potřeby, která se má hraditi přírážkou.

K úhradě této potřeby by podnik odvedl na přírážkách

k dani činžovní	12.000 Kč
k daním ostatním	937.200 Kč

celkem 949.200 Kč

z čehož by 85-51% na zvýšenou potřebu činilo 811.661 Kč.

Poněvadž však činí zvýšená potřeba 889.300 Kč, měl by podnik rozdíl 77.639 Kč poskytnouti jako příspěvek.

Schodek rozpočtený na 1,040.000 Kč by se pak kryl:

príspevkem	77.639 Kč
150% prírážkou k dani činžovní	18.000 Kč
394% prírážkou k daním ostatním	945.600 Kč

Byl-li však uvedený vyšší náklad způsoben několika podniky, bude nutno příspěvek vypočtený mezi tyto podniky rozdělit, ale opět s patřičným zřetelem k počtu zaměstnanců a skutečně placeným přírážkám. Podniky takové jsou v obci na př. tři, z nichž podnik A má předepsanu daň 50.000 Kč a počet jeho zaměstnanců s příslušníky činí 2.000 osob, podnik B má předepsanu daň 100.000 Kč, zaměstnanců 1.000 osob, podnik C daň 70.000 Kč a počet zaměstnanců 3.600 osob.

Kdyby se hledělo pouze k počtu zaměstnanců, měly by tyto podniky hraditi zvýšený náklad 889.300 Kč v poměru 20:10:36, a měl by podnik A platiti 269.485 Kč, podnik B 134.742 Kč a podnik C 485.073 Kč, na přírážkách (394%) má však platiti podnik A 197.000 Kč, podnik B 394.000 Kč a podnik C 275.800 Kč.

Od podniku B tedy nelze příspěvků žádati, poněvadž svůj podíl hradí více než dostatečně přírážkami. Zbývají tedy pouze podniky A a C, aby příspěvek 77.639 Kč uhradily a jsou povinny učiniti tak v poměru počtu zaměstnanců, tedy podnik A zapraví 20/56, podnik C 36/56 z příspěvku penízem 77.639 Kč vypočteného.

K § 28.

(1) Poplatky podle ustanovení tohoto paragrafu liší se od příspěvků podle § 26 tím, že příspěvky mohou býti žádaný jen od majitelů pozemků nebo domů nebo živností, kteří budou míti z určitého zařízení zvláštní hospodářský prospěch, poplatky však ode všech, kdož zařízení obcí zřízeného jakkoliv skutečně užívají.

(2) Vzorná pravidla pro nejobvyklejší druhy poplatků připojena jsou v dodatku k tomuto nařízení. Sazby v pravidlech těch ustanovené značí nejvyšší přípustnou míru poplatků, do které až mohou býti podle usnesení obecního zastupitelstva se schválením vyššího dohlédacího úřadu vybírány. Vybírati poplatky takové v sazbách vyšších nebo poplatky, o nichž vzorná pravidla vydána nebyla, může povolit vláda.

(3) Při usnášení se a při schvalování sazeb za užívání některého zařízení hleděti jest k to-

mu, aby náklad, jakého udržování toho kterého zařízení — čítajíc v to i zúrokování a umořování základního kapitálu, pokud nebyl opatřen příspěvkem (§ 26) nebo z jiných prostředků než obecních — vyžaduje, byl příjmem z poplatku kryt, pokud ovšem veřejný zájem na dotčeném zařízení neodůvodňuje částečné hrazení ze všeobecných příjmů obce. Není však zákonem zabráněno stanovit některé poplatky i tak, aby se docílilo přebytků, je-li to z důležitých důvodů žádoucí. Vždy však jest dbáti toho, aby nebylo přílišnou výší poplatků znemožněno vrstvám hospodářsky slabším zařízení všeobecně prospěšných užívati.

(4) Žádá-li se o povolení vybírati poplatky v sazbách vyšších, než jaké jsou vzornými pravidly určeny, budiž prokázán náklad, jakého udržování dotčeného zařízení vyžaduje a uveden pravděpodobný výnos poplatků.

(5) Právo vybírati poplatky budiž při jejich povolování omezeno vždy na určitou řadu let, nejdéle však na dobu 6 roků s výhradou, že vyšší úřad dohlédací jest oprávněn každoročně zkoumati důvodnost dalšího vybírání poplatku a posavadní jeho výše a — povolil-li sám vybírání poplatků — další jeho vybírání buď vůbec nebo v posavadní výši odstraniti nebo — bylo-li vybírání poplatku povoleno vládou — této navrhnouti, aby další jeho vybírání bylo zakázáno vůbec nebo dovoleno jen v sazbách nižších.

(6) Ustanovením § 28 není dotčena působnost politických úřadů v příčině řádů tržních, pak ustanovení o používání veřejných jatek a příslušných poplatků.

K § 30.

(1) Přírážky jest pravidelně rozvrhnouti stejnoměrně na všechny druhy přímých daní, pokud tomu nebrání výslovně ustanovení zákonné jako na př. zákaz vybírati přírážky k dani z příjmu podle zákona ze dne 29. ledna 1920, čís. 72 Sb. z. a n., zákaz zvyšovati přírážky samosprávných svazků k dani činžovní podle zákona ze dne 26. března 1919, čís. 170 Sb. z. a n.

(2) Ustanovením odst. 1. tohoto paragrafu však není zrušeno speciální ustanovení § 5 zák. ze dne 18. března 1921, čís. 117 Sb. z. a n., kterým byl ministr vnitra zmocněn, aby v dohodě s ministrem financí v případech slučování, rozlučování nebo změny hranic povoloval dočasné vybírání obecních, okresních, župních a zemských přírážek a dávek nestejnou výší v jednotlivých částech, kde též dosud byly vybírány nestejnou výší.

(3) Odstupňování přírážek k jednotlivým druhům daní tvoří výjimku, odůvodněnou buď tím, že poplatníci jednoho druhu daně u srovnání s poplatníky ostatními jsou nepoměrně buď příliš mnoho nebo příliš málo zatíženi, nebo že z různých zařízení obecních mají poplatníci jednoho druhu daně větší prospěch, aniž by se dalo užítí ustanovení § 26 a pod.

(4) Při stanovení přírážek jest tedy hleděti pokud možno k stejnoměrnému zatížení poplatníků. Proto lze odstupňovati přírážky uvnitř jednoho druhu daní, za jaký se nyní považuje vzhledem k obecním přírážkám také daň všeobecná výdělková a daň výdělková podniků veřejně účtujících pouze s patřičným zřetelem k této zásadě a podle určitých všeobecných hledisek, nikoli však tak, aby určitému jednotlivému poplatníku dostalo se výhod, nebo aby byl jednostranně více zatížen. Nelze proto také povolit jednotlivému poplatníku slevu neb osvobození od řádně usnesených a povolených přírážek, pokud nejde o takovou výhodu podle zákona mu příslušející.

K § 31.

(1) Ustanovením odst. 1. §u 31 zákona, podle kterého usnesení obecního zastupitelstva o nejvýše 100%ních přírážkách k daním přímým nepotřebuje vyššího schválení, není zrušeno omezení výše přírážek k dani činnosti podle zákona ze dne 26. března 1919, čís. 170 Sb. z. a n.

(2) Nestačí-li výnos obecního jmění a jinaké příjmy k úhradě obecních potřeb, lze vypsat obecní přírážku k přímým daním, jejíž výše by pravidelně neměla přesahovati sazby, až do které může vyšší dohlédací úřad přírážku povolit.

(3) Není-li ani tím potřeba obecní úplně kryta, bude věcí obecního zastupitelstva, aby — prve než se usnese o přírážkách vyšších — hledalo úhradu potřeby posud nekryté ve spotřebních a jinakých dávkách obecních, pokud mají vzhledem ke pravděpodobnému výnosu a režii s nimi spojené pro finanční hospodárství obce význam.

(4) Proto jest žádosti o povolení přírážek ve výši, která je podmíněna souhlasem finančního úřadu, doložiti výkazem o poplatech, přírážkách ke státním daním spotřebním a samostatných dávkách v obci zavedených, o jejich výši a skutečném výnosu.

(5) Povolí-li dohlédací úřad přírážky v nižší nebo vyšší výměře, než na jaké se obecní za-

stupitelstva usnesla, povinen jest sdělit současně důvody pro své rozhodnutí.

(6) O podaných žádostech jednati jest s největším urychlením; zákonem stanovená nejdelší lhůta 2 měsíců platí jak pro dohlédací úřady samosprávné, tak i pro finanční úřad, jehož souhlas se k povolení přírážky vyžaduje.

K § 32.

Snížení daně výdělkové s válečnou přírážkou a přírážkami samosprávných svazků provésti jest z moci úřední.

K § 33.

(1) Ministerstvo financí jest zmocněno, aby v souhlasu s ministerstvem vnitra povolovalo obcím k jejich žádosti a k návrhu vyššího úřadu dohlédacího předpisovati a vybírati nejvýše 10%ní přírážku k reálnímu poplatku předepsanému z převodu vlastnictví mezi živými k nemovitostem, ležícím v obvodu té které obce.

(2) Povolování této přírážky budiž omezeno zpravidla na obce s více než 10.000 obyvatelů. Udělená povolení buďtež vyhlášována v Úředním listě (na Slovensku „Úradné Noviny“).

(3) Přírážku lze předpisovati pouze z převodů, které se staly v době, pro kterou obci povolení k vybírání přírážky bylo dáno.

(4) Přírážku předpisuje obecní starosta a jsou úřady vyměřující poplatek státní povinny z vlastního počínu v každém jednotlivém případě s ním sdělití základ, podle něhož byl státní poplatek vyměřen, i obnos poplatku sama. Jde-li o nemovitost ležící v několika obcích, jest vedle úhrnného základu a poplatku sdělití též na tu kterou obec připadající část základu a poplatku, ze které jest přírážku vyměřiti.

(5) Rozvrh tento provede úřad vyměřující poplatek státní vylučna poplatníka, při čemž však jest šetřiti zásad platných pro státní poplatek z převodu.

(6) O přírážce vydá obecní starosta poplatníku platební rozkaz, z něhož musí býti zřejmý předmět zpoplatněný, výše poplatku státního a připadající přírážky, doba její splatnosti a poučení o opravném prostředku. Odvoláním lze naříkati výpočet přírážky, nikoliv však základ, stanovený úřadem vyměřujícím poplatek státní.

(7) Změní-li (zvýší- nebo sníží-li) nebo odepíše-li se předepsaný reální poplatek, jest úřadu poplatků vyměřujícím o tom vyrozuměti obec, která jest povinna provést změnu neb odpis obecní přírážky bez další žádosti poplatníkovy.

K § 34.

Podle dnešního stavu zákonodárství lze vybíratí obecní přírážky pouze ke všeobecné dani nápojové z vína, moštu a jiných šťav z hroznů, jakož i z vína, moštu a vůbec šťav z jiného ovoce, a to až do výše 25% státní daně.

K § 35.

(1) Samostatná obecní dávka spotřební může býti vybírána pouze tehdy, nevybírání se současně z téhož předmětu spotřeby obecní přírážka ke spotřební dani státní. Je-li pak tu možnost vybíratí takovou přírážku, jest v zájmu obce, aby nezaváděla samostatné dávky. Připojená pravidla o obecní dávce z nápojů sice pamatují i na případ samostatné dávky z vína, nejsou však závazna tak, že by taková dávka musila býti zavedena.

(2) O žádostech za povolení samostatných dávek spotřebních jednati jest co nejrychleji, jmenovitě jest bezprostřední úřad dohlédací povinen žádosti obcí k němu došlé přezkoumav je předložiti bezodkladně vyššímu úřadu dohlédacímu.

(3) Lhůta 3 měsíců, po jejíž marném projití platí dávka za mlčky povolenou a pravidla za schválená, počítá se teprve ode dne, kdy došla žádost k vyššímu dohlédacímu úřadu. Den, od kterého se počne dávka vybíratí, jest stanoviti ve výnose povolovacím, při mlčky povolené dávce pak ve vyhlášce obcí vydané tak, aby mohly býti přípravy k vybírání dávky včas vykonány.

(4) Dávky spotřební nelze vybíratí za dobu před povolením dávky prošlou. Sazby dávek uvedené ve vzorných pravidlech o dávce z masa a dávce z nápojů jsou maximální. Může se tedy obecní zastupitelstvo usnésti o sazbách nižších, čímž se nemění ničehož na příslušnosti vyššího dohlédacího úřadu k povolování dávek.

(5) Žádala-li by však obec o povolení sazeb vyšších, přísluší právo povolití takovou dávku vládě.

(6) Předposlední odstavec prováděcího nařízení k § 28 platí obdobně i pro obecní dávky spotřební.

(7) Vybírání a kontrola samostatných a spotřebních dávek ponechává se obcím. Není však závady, aby obce dobrovolnou dohodou přenesly tuto činnost na vyšší orgán samosprávy, smluvíce se s ním zároveň o odškodném za tuto činnost.

(8) Orgány vybírající státní daně spotřební jsou povinny k žádosti obcí spotřební dávky vybírajících poskytnouti jim data potřebná k vyměření nebo kontrole těchto dávek obecních, pokud tomu nevádí ohledy služební.

K § 37.

(1) Dávku ze zábav a dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí vybíratí jest ve všech obcích republiky Československé podle připojených pravidel, která jsou všeobecně závazna a nemohou býti měněna, pokud nejsou v dalším stanoveny výjimky. Jimi se ruší dosavadní řády a předpisy o zemské dávce ze zábav a zemské a obecní dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí.

(2) Ze zásady, v těchto pravidlech stanovené, že dávku ze zábav a dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí vyměřují a vybírají obce, stanoví se tyto výjimky:

(3) Dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí vyměřuje a vybírá v Čechách zemský inspektorát pro zemské dávky, na Moravě zemský výběrčí úřad, ve Slezsku zemský úřad pro vyměrování dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí, a jde odvolání proti platebním rozkazům a rozhodnutím jimi vydaným (§ 14 pravidel) k zemskému správnímu výboru, pokud se týče zemskému výboru, pokud se týče zemské správní komisi. Pouze obcím dále jmenovaným zůstává až na další právo vyměřovati a vybíratí tuto dávku samostatně. Jsou to v Čechách: hlav. město Praha, Aš, Boleslav Mladá, Děčín, Cheb, Chomutov, Jablonec n. N., Jičín, Karlovy Vary, Kolín, Liberec, Lípa Česká, Most, Mýto Vysoké, Náchod, Píseň, Podmokly, Rumburk, Tábor, Teplice-Šanov, Trnovany, Ústí n. L., Varnsdorf, Vejprty; na Moravě: Brno, Jihlava, Olomouc, Mor. Ostrava, Prostějov, Přerov, Přívoz n. O., Svitavy, Vítkovice a Znojmo. Rozhodnouti o tom, má-li některé obci další býti přiznáno právo samostatného vyměrování a vybírání této dávky, nebo má-li posud přiznané právo některé obci býti odňato, přísluší vládě k návrhu zemského správního výboru, pokud se týče zemského výboru, pokud se týče zemské správní komise. Rozhodnutí taková budou uveřejňována od případu k případu v Úředním listě.

(4) Obec, pro které tuto dávku vyměřují zemské orgány v odstavci 3. jmenované, povinny jsou zemským fondům nahraditi skutečné výlohy s tím spojené. Odškodné toto však nesmí činiti více než 15% skutečného výnosu dávky v obcích, které samy dávky té nevyměřují a nevybírají.

(5) Dávku ze zábav vyměřují a vybírají v Čechách, na Moravě a ve Slezsku obce. Zemský správní výbor v Čechách, zemský výbor na Moravě a zemská správní komise pro Slezsko vedou však dozor nad vyměřováním a vybíráním této dávky a jsou obce povinny předkládati jim příslušné doklady a denníky o vyměření, platbě a súčtování dávky.

(6) Obec povinny jsou zemským fondům nahraditi skutečné výlohy s dozorem tímto spojené, které však nesmějí činiti více než 3% výnosu dávky v obcích co do dávky ze zábav tomuto doзору zemských orgánů podrobených.

(7) Výnos dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí a dávky ze zábav patří od 1. října 1921 počínajíc, t. j. ohledně dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí z převodů dne 1. října 1921 a později nastalých, ohledně dávky ze zábav co do zábav ve stejné době pořádaných, výhradně obcím, nehledíc k odškodnému shora uvedenému a 10% nímu podílu, který jsou obce v Čechách povinny z dávky ze zábav odváděti Pražskému nemocničnímu fondu. Podíl tento odvádějí obce prostřednictvím zemského správního výboru ve lhůtách tímto pro předkládání dokladů a denníků stanovených (odst. 5.).

(8) Na Slovensku počítí jest s vybíráním obou dávek nejdéle do 90 dnů po vyhlášení tohoto nařízení. Obě dávky jest vyměřovati a vybíratí prozatím až do další úpravy orgány nastupujícími podle ustanovení §§ 51, 52 a 54 zákona na místo starosty obce.

(9) Soudy jsou povinny zasílati usnesení, jimiž se nařizuje knihovní provedení převodu vlastnictví k některé nemovitosti nebo vlastnického podílu na takové nemovitosti na základě úplatného právního jednání, rozsudku nebo vyvlastňovacího nálezu, v jednom vyhotovení tomu úřadu, který jest dle § 15 pravidel k vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí příslušným.

(10) Usnesení o knihovním provedení úplatných převodů mezi osobami v § 4, č. 3., pravidel jmenovanými netřeba sdělovati.

(11) Příslušné soudy jsou povinny oznámiti příslušnému vyměřovacímu úřadu každou změnu v osobách nebo v poměru podílů společníků společností s ručením omezeným, o nichž se dovědí z oznámení nebo na základě podání nařízených šem 26 zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. z.

(12) Na žádost vyměřovacích úřadů jsou povinny jmenované soudy sdělití také data o držbě předchůdců zeizovatele.

(13) Úřady, které jsou povolány, aby vedly poplatkové rejstříky, mají o převodech uvedených v § 1, odst. 1., 2., 5. a 6., pravidel (přínos do majetku společnosti, změna v osobách neb podílech) vyrozuměti do 30 dnů po zápisu do poplatkového rejstříku příslušný, dávku z přírůstku vyměřující úřad.

(14) Tohoto vyrozumění není třeba, běží-li o úplatné převody mezi osobami, jmenovanými v § 4, č. 3., pravidel.

(15) Mimo to mají úřady, jež jsou povolány vésti poplatkové rejstříky, sdělovati vyměřovacímu úřadu, žádá-li o to, ohledně nemovitostí, tvořících předmět převodu, zákonný daňový násobek rozhodný pro vyměřování poplatků, reální hodnotu, kupní cenu smlouvenou při posledním předcházejícím převodu koupí i s vedlejším plněním a poslední soudní cenu odhadní, pokud lze tyto údaje seznati z pomůcek, jež mají po ruce (likvidační knihy, spisy o vyměření poplatků). Nejsou-li ve spise o vyměření poplatku, jenž se týká převodu podrobeného dáve z přírůstku hodnoty, udání, jež umožňují vyhledati hořejší údaje, jest podati vysvětlení jen tehdy, když dávku vyměřující úřad sdělí úřadu povolanému vésti poplatkové rejstříky rok, ve kterém, a osoby, mezi kterými se převod stal. Dále jest vyměřovacímu úřadu sdělití základy vyměřovací, k nimž došlo dohodou nebo dodatečným šetřením, odhadem a pod.

(16) Dotazy vyměřovacího úřadu na čistý katastrální výnos, na výměru, na pozemkovou, domovní třídní, domovní činžovní a 5% ní daň jest urychleně zodpověděti.

K § 38.

(1) Při povolování samostatných obecních dávek hleděti jest vždy k tomu, aby pravděpodobný výsledek dávky byl v patřičném poměru k režii, kterou ukládání a vybírání vyžaduje.

(2) Vzorá pravidla pro dávky v zákoně za přípustné označené a častěji se vyskytující jsou připojena.

(3) Ve vzorných pravidlech stanovené sazby jednotlivých dávek jsou maximální, tak že dávky s těmito nebo nižšími sazbami usnesené může povolit vyšší dohlédací úřad, pokud usnesená pravidla zůstávají jinak v rámci pravidel vzorných. Vyšší sazby dávek, o kterých byla vzorná pravidla vydána, nebo dávky, zákonem sice za přípustné označené, o kterých však vzorná pravidla vydána nebyla, nebo konečně dávky v zákoně neuvedené může povolit pouze vláda.

(4) Předposlední odstavec prováděcího nařízení k § 28 platí obdobně i pro dávky obecní podle § 38.

K § 39.

(1) Služby žádati lze pro potřebu obce toliko v případě potřeby naprosto nezbytné, pravidelně tedy jen tehdy, kdyby jinak nebylo obci buď vůbec nebo bylo jen s nepoměrně velkým nákladem možno provést práce, pro které se služby žádají.

(2) Průkaz o tělesné nezpůsobilosti k požadované službě jest podati vysvědčením úředního lékaře, pokud nejde o nezpůsobilost zřejmě patrnou.

(3) O námitce osoby povinné osobní službou, podle vysvědčení lékařského však k ní tělesně nezpůsobilé, že nemůže zapraviti peníze potřebného ke zjednání schopného náhradníka, rozhoduje po řádném vyšetření poměrů obecní zastupitelstvo.

(4) Při službách potahy nebo motorovými vozidly musí službou povinný buď potah nebo motorové vozidlo sám obsluhovat nebo osobu k tomu způsobilou opatřiti.

(5) Peněžitou náhradou potřebnou ku zjednání schopného náhradníka lze se vykoupiti jak ze služeb ručních, tak ze služeb potahy nebo motorovými vozidly. Obnos náhrady vyměřiti jest podle průměrných mezd v obci za požadované úkony v době provádění prací placených. Odstupňování této náhrady dovoleno jest pouze podle požadovaných prací, nikoli však podle osobních poměrů toho, od něhož se služba požaduje.

(6) Usnesení obecního zastupitelstva o nejvýše přípustném penízi, který může býti požadován místo žádaných služeb, staň se zároveň s usnesením o požadování služeb. Obojí usnesení potřebuje ke své platnosti schválení vyššího dohlédacího úřadu.

(7) V případě nouze, na př. při živelní pohromě, nemusí býti sice vyčkáno schválení

vyššího dohlédacího úřadu, obec však jest povinna, požadující služby, současně učiniti o tom oznámení vyššímu dohlédacímu úřadu a žádati za dodatečné schválení.

K § 42.

Dohlédací úřad povolující vybírati obecní přírážky k přímým daním výměrou nižší, než jaká byla pro předchozí rok stanovena, povinen jest, vydávaje své rozhodnutí, současně o tom zpravit orgán obecní přírážku vybírající.

K § 43.

V trestním řízení před finančními úřady užití jest co do způsobu řízení obdobně ustanovení hlavy V. zákona o os. daních přímých (pro Slovensko vyhlášeno dodatkem I. nař. vlády ze dne 25. června 1920, čís. 424 Sb. z. a n.).

K §§ 41 a 43.

(1) Příspěvky, poplatky a dávky včas nezapravené vymáhati lze buď exekucí politickou neb exekucí soudní.

(2) Výkaz o nedoplatecích, vyhotovený a co do vykonatelnosti potvrzený obecním starostou nebo jiným podle ustanovení § 35, odst. 4., § 37, odst. 2., nebo § 38, odst. 2., zákona dávku vyměřujícím a vybírajícím orgánem, tvoří exekuční titul.

K § 57.

Tímto zákonem pozbývají platnosti, pokud nebyly již dřívějšími zákonnými ustanoveními novely k obecním zřízením ze dne 7. února 1919, čís. 76 Sb. z. a n., zrušeny, zejména:

1. z obecního zřízení českého: §§ 68, 69, 71 až 76, 78 až 91, 97, č. 1.—5., 99, odst. 2., 111 a 112. Změněny, případně doplněny jsou §§ 43 a 44 tohoto obecního zřízení ustanoveními §§ 6, 12, 16, 23 a 40 zákona, pak § 66 obec. zřízení ustanoveními §§ 5, 10, 16 a 18 zákona;

2. z obecního zřízení moravského: §§ 61, 62, 64 až 69, 71 až 82, 97, č. 1. a 2. Doplněn jest § 41 tohoto obecního zřízení ustanoveními §§ 6, 12, 16, 23 a 40 zákona; § 96 zřízení pak ustanovením § 18 zákona;

3. z obecního zřízení slezského: §§ 61, 62, 64 až 81 a 89. Doplněny jsou §§ 41 a 45 tohoto zřízení ustanoveními §§ 6, 12, 16, 23 a 40 zákona;

4. z obecních řádů

a) pražského: §§ 12, 102 až 104, 107 až 109. Doplněn jest § 111 ustanoveními §§ 6, 12, 16, 23 a 40 zákona,

b) libereckého: §§ 5, 57 až 62, 84, 85. Doplněn jest § 68 jako ad a),

c) brněnského: §§ 7, odst. 1. a 3., 40 až 57, 81, odst. 3., co do lhůt pro sestavení rozpočtu a účetní závěrky, § 83. Změněny a doplněny §§ 65 a 68 jako ad a),

d) jihlavského: §§ 6, 73, odst. 3., 74, 75, 77 až 80, 102, 103, 121, 122. Změněny, případně doplněny jsou §§ 86 a 92 jako ad a), § 120 doplněn ustanoveními § 18 zákona,

e) kroměřížského: §§ 7, 76, 92, 93, 94, 112, 113. Doplněn jest § 79 jako ad a), § 111 doplněn ustanoveními § 18 zákona,

f) olomouckého: §§ 6, 69, odst. 2., 70 až 76. Doplněn jest § 83 jako ad a), § 113 doplněn ustanovením § 18 zákona,

g) uhersko-hradištského: §§ 7, 76, 92, 94, 112 a 113. Změněn, případně doplněn jest § 79 jako ad a), doplněn § 111 ustanoveními § 18 zákona,

h) znojemského: §§ 7, 73, 89 až 91, 109 a 110. Doplněn jest § 76 jako ad a), § 108 ustanoveními § 18 zákona,

i) opavského: §§ 5, 38, odst. 3., 39, 40, odst. 1. až 3., 41 až 50, 75 a 84. Doplněn jest § 63 jako ad a), § 84 ustanoveními § 18 zákona,

k) frýdeckého: §§ 6, 39, odst. 3., 40 až 50, 75. Doplněn jest § 64 jako ad a), § 84 ustanoveními § 18 zákona;

5. §§ 13 až 19 novely k obecním zřízením ze dne 7. února 1919, čís. 76 Sb. z. a n.;

6. § 138 stavebního řádu českého (zák. ze dne 8. ledna 1899, čís. 5 z. z.), § 130 stavebního řádu pražského (zák. ze dne 10. dubna 1886, čís. 40 z. z.), § 140 stavebního řádu moravského (zák. ze dne 16. února 1894, čís. 64 z. z.), § 133 stavebního řádu platného pro Brno, Olomouc, Jihlavu i Znojmo (zák. ze dne 16. června 1894, čís. 63 z. z.) a druhý odstavec šu 109 stavebního řádu slezského (zák. ze dne 2. června 1883, čís. 26 z. z.);

7. §§ 5, 6, 8, 9, 14, 15, 17 a 19 zák. čl. XXI: 1886, pokud se vztahují na finanční hospodářství měst s právem municipálním. Změněny, případně doplněny jsou, pokud jde o finanční hospodářství měst s právem municipálním, z téhož zákonného článku: § 46, poslední odstavce, co do lhůty ke svolání gene-

rálního shromáždění municipálního města v případech §§ 6, 12, 16, 23 a 40 zákona, dále § 50 co do nutného počtu přítomných v týchž případech, § 75 co do lhůty odvolací tímto zákonem jednotně upravené, §§ 89 a 90 co do ručení měšťanosty a členů municipálního výboru neb úředníků a uplatnění tohoto ručení v případech §§ 5, 10, 16 a 18 zákona;

8. § 14, dále §§ 24, 25, 26 zák. čl. XXII: 1886, pokud se vztahují na finanční hospodářství obcí, §§ 110 až 114, 122 až 130, 132 až 144, konečně § 165 téhož zák. článku, tento paragraf, pokud odporuje ustanovením o úřadech dohlédajících na finanční hospodářství obcí.

Změněny, případně doplněny jsou ze zák. čl. XXII: 1886: §§ 56 a 57 o svolání generálního shromáždění a nutném počtu přítomných členů v případech §§ 6, 12, 16, 23 a 40 zákona, §§ 86 a 87 pokud jde o příslušnost úřadů povolaných rozhodovati o náhradě škody podle §§ 5, 10, 16 a 18 zákona, § 109, dále § 120 ohledně postupu při pronájmu (propachtování) nemovitého majetku obecního podle § 164, tento vedle toho ještě ohledně lhůt ke svolání generálního shromáždění v případech §§ 6, 12, 16, 23 a 40 zákona;

9. částka II. zák. čl. LVIII: 1912, pokud jde o hospodářství s obecním majetkem a vybírání poplatků.

Změněny, případně doplněny jsou §§ 1 a 3 zák. ze dne 19. září 1883, čís. 51 z. z., pro Čechy, § 2 zák. ze dne 29. dubna 1894, čís. 53 zák. a nař. pro Moravu, a § 1 zák. ze dne 6. ledna 1891, čís. 11 zák. a nař. pro Slezsko, o nucených přírážkách obecních ustanoveními § 7, odst. 3. a 6., zákona.

K § 59.

(1) Obce (města municipální) mohou posud povolené příspěvky, poplatky a dávky, při nichž doba, na kterou byly povoleny, posud neprošla, vybírat v míře povolené a podle posud platných pravidel nejdéle do 30. září 1922. Vyjmuty jsou ony příspěvky, poplatky a dávky, které byly vládou nebo příslušným úřadem povoleny teprve po 1. říjnu 1921, na dobu delší.

(2) Nejdéle do 60 dnů po vyhlášení tohoto nařízení jsou obce (municipální města) povinny předložiti vyššímu dohlédacímu úřadu úplný seznam poplatků a dávek, které posud na základě povolení udělených před 1. říjnem 1921 vybíraly, s příslušnými pravidly a usnesení obecního zastupitelstva

o tom, zdali a které z nich, jakož i po kterou dobu obec i po 1. říjnu 1922 vybíráti hodlá. V příčině těchto dávek bud' též zároveň předložena nová pravidla, přípůsobená vzorným pravidlům, v příloze k tomuto nařízení vyhlášeným. Vyšší dohlédací úřad přezkoumá předložená nová pravidla a přihlížejí k potřebám té které obce povolí za podmínky § 28, odst. 6., případně § 35, odst. 2., případně § 38, odst. 2., zákona další vybírání dotčených poplatků nebo dávek a stanoví zároveň dobu, po kterou je bude lze vybíráti.

(3) Šlo-li by o poplatky nebo dávky, o nichž vzorná pravidla nebyla vydána, nebo které mají býti vybírány podle pravidel, nevyhovujících pravidlům vzorným, bylo by připojití řádně instruovanou žádost o jejich povolení, o níž rozhodne vláda.

(4) Ustanovení tato se nevztahují na dávku ze zábav a dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí, které musí býti ve všech obcích podle jednotných, v příloze vyhlášených pravidel vybírány.

(5) Hlavní město Praha jest povinno předložití podání podle odst. 2. ministerstvu financí (§ 16 zák. ze dne 6. února 1920, čís. 116 Sb. z. a n.).

DODATEK I.

(K § 28 zákona.)

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ VODNÉHO.

(Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne, čís., podle ustanovení § 28 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., k usnesení obecního zastupitelstva ze dne, aby se v obci počínajíc dnem až do vybíralo vodné podle těchto ustanovení:

§ 1.

K úhradě nákladu na zřízení a udržování veřejného vodovodu obce platiti jest vodné.

§ 2.

Vodné jest dvojí:

*) pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

a) všeobecné, které jest platiti za možnost bráti vodu z veřejného vodovodu, vedle něho pak

b) zvláštní, které se platí za vodu k jakémukoliv účelu skutečně spotřebovanou.

Všeobecné vodné.

§ 3.)*

Základem pro vyměření všeobecného vodného jest celoroční, podle zásad vzorných pravidel, platných pro dávku z-nájemného a z používaných místností, úředně vyšetřené, případně opravené nájemné a činžovní hodnota místností, ze kterých se nájemné neplatí, v roce bezprostředně předcházejícím roku, pro nějž se dávka ukládá.

Sazba všeobecného vodného činí:

při nájemném (činžovní hodnotě) do 500 Kč	3%
při nájemném (činžovní hodnotě) přes 500 Kč do 1000 Kč	5%
při nájemném (činžovní hodnotě) přes 1000 Kč do 2000 Kč	8%
při nájemném (činžovní hodnotě) přes 2000 Kč	10%

V domech postavených v letech 1917 a dalších se snižuje sazba dávký na polovici.

§ 4.

Všeobecné vodné jest povinen platiti:

1. každý, kdo má místnosti přímo od majitele (trvalého uživatele) domu najaty nebo komu byly místnosti bezplatně přenechány, pokud nejde o byty naturální (č. 2.), pak majitel (trvalý uživatel) domu co do místností jím samým užívaných;

2. každý držitel naturálního bytu, jestliže majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen z tohoto bytu přiznávatí nájemné nebo činžovní hodnotu.

*) Stupnice sazeb jest měnitelná, a bylo by ji pravidelně stanoviti tak, aby výnosem všeobecného vodného byl — pokud možno — kryt náklad spojený se zřízením a udržováním vodovodného zařízení, tedy jmenovitě anuity z výpůjček k tomu konci učiněných, opravy a udržování vodovodného zařízení, obnovovací reserva. Nejvyšší sazba nebud' však přes 10%, a to teprve při nájemném (činžovní hodnotě) přes 2000 Kč.

Snížení sazby všeobecného vodného v nových domech jest uvedeno pouze příkladmo a může býti i větší.

§ 5.

Od všeobecného vodného jsou osvobozeni, kdož na základě státních smluv nebo podle zásad mezinárodního práva nemohou býti podrobeni obecním dávkám.

Všeobecné vodné se neplatí z činžovní hodnoty místností, které jsou vzhledem ke svému věnování trvale osvobozeny od daně domovní.

§ 6.

Všeobecné vodné jest splatno napřed ve stejných lhůtách, v jakých se v obci obvykle platí nájemné.

Je-li povoleno vybírat všeobecné vodné po několik roků, může v tomto čase, není-li na ten který rok nebo období posud předepsáno, býti vybíráno podle výměry roku předešlého s výhradou dodatečného súčtování.

Majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen od nájemníků a těch, jimž přenechal místnosti k bezplatnému užívání, všeobecné vodné vybrati a odvésti obecní pokladně nejdéle do 14 dnů, počítajíc ode dne, kdy jest nájemné splatno. Týž ručí za správné zaplacení a odvedení vodného.

§ 7.

Změnil-li se základ pro vyměření všeobecného vodného následkem rekursu proti dani činžovní v případech, ve kterých obec nestanovila tohoto základu samostatně, nebo byla-li daň činžovní odepsána pro uprázdnění bytu nebo pro nedobytnost činže, nebo jestliže nastanou po předpisu dávky okolnosti, odůvodňující osvobození podle § 5, bude všeobecné vodné k žádosti majitele (trvalého uživatele) domu poměrnou částkou odepsáno.

Žádost jest podati u obecního úřadu do 14 dnů ode dne, kdy nastala okolnost odůvodňující odpis všeobecného vodného.

Jinaké změny nastalé během roku neb ukládacího období ve výši činže nemají vlivu na výměru všeobecného vodného.

§ 8.

Všeobecné vodné předpisuje obecní starosta.

O předpisu vodného jest vydati majiteli (trvalému uživateli) domu neb jeho plnomocníku platební rozkaz tak upravený, aby z něho byla zřejma výměra vodného pro každou část domu, z níž placené nájemné nebo jejíž činžovní hodnota tvoří základ pro vyměření vodného.

Majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen o vyměřeném vodném všechny osoby vodným povinné (§ 2) nejdéle ve 3 dnech vyrozuměti a, že i kdy se tak stalo, na platebním rozkaze dáti potvrditi. Neučiní-li tak, jest dotčené osobě vodným povinné práv ze škody jí případně vzešlé.

Spoluvlastníci domu jsou povinni oznámiti obecnímu úřadu společného zmocněnce, jinak jest úřad oprávněn pokládati kteréhokoli spoluvlastníka za zmocněnce ostatních.

§ 9.

Z platebního rozkazu může se odvolati jak majitel domu tak i dotčená osoba dávkou povinná.

Odvolání jest podati u obecního úřadu ve 14 dnech počítajíc ode dne, kdy prošla lhůta pro vyrozumění osob dávkou povinných stanovená.

O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo, z jehož rozhodnutí lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu.*) Rozhodnutí tohoto jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

Stejně nestaví povinnosti platiti dávku rekurs podaný proti vyměřené dani činžovní.

§ 10.

Z rozhodnutí obecního úřadu o žádosti za odpis dávky podle § 5 může se odvolati pouze majitel (trvalý uživatel) domu.

Odvolání jest podati u obecního úřadu do 14 dnů počítajíc ode dne, kdy bylo majiteli (trvalému držiteli) domu doručeno vyrozumění o vyřízení žádosti.

Třetí odstavec § 9 platí obdobně.

Zvláštní vodné.

§ 11.

Zvláštní vodné platí se za každou bezprostřední spotřebu vody z veřejného vodovodu v nemovitostech nebo na nemovitostech, do nichž nebo na něž veřejný vodovod jest zaveden, a to dle velikosti spotřeby.

Tato se určuje pravidelně měřením skutečně odebraného množství vody, výjimkou paušálně, jde-li o nepatrný nebo po krátkou

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným udáním tohoto úřadu podle § 48 zákona.

dobu trvající nebo jinaký odběr vody, pro který není účelno stavěti vodoměr.

Je-li v obytném domě podnik, živnost nebo zařízení, jež způsobuje větší spotřebu vody, může obec k důvodné žádosti ostatních nájemníků žádati, aby byla spotřeba ta odměřována zvláště, případně může tuto větší spotřebu ustanoviti paušálem.

Naproti tomu může držitel místností obchodních nebo živnostenských, ve kterých spotřeba vody zůstává za průměrnou spotřebou vody v domácnosti, v dohodě s obcí svým nákladem dáti zřídit vodoměr, kterým by skutečná spotřeba vody v těchto místnostech byla zjišťována.

§ 12.

Základem pro vyměření zvláštního vodného jest skutečná spotřeba vody, zjištěná podle ustanovení § 11 v kubických metrech a prodejní cena 1 m³ vody vyšetřená podle skutečných nákladů na zřízení, udržování a provoz vodovodu.

Tato prodejní cena se stanoví až na další penízem 3 Kč*) za 1 m³ vody.

Skutečná spotřeba vody se vyšetří pololetně pro každou nemovitost, opatřenou vodoměrem. V obytných domech podle spotřeby vypočtený úhrnný obnos prodejní ceny vody rozvrhne se na všechny byty a obchodní nebo jiné místnosti — pokud v proslém období nebyly neužívány — v poměru nájemného nebo činžovních hodnot, které jsou základem pro vyměření všeobecného vodného. Předem však nutno vyloučiti onu část úplaty, která připadá na podnik, živnost nebo jinaké zařízení, pro které se spotřeba vody podle ustanovení § 11, odst. 3. a 4., zjišťuje buď dílčím vodoměrem nebo paušálem.

Podle provedeného rozvrhu na jednotlivý byt nebo na místnosti obchodní nebo živnostenské, pro které byla spotřeba vody zvláště zjištěna, připadající část celkové úplaty se zmenší o všeobecné vodné, na dotčené místnosti připadající, zbytek pak činí zvláštní vodné, které jest zapraviti.

Byla-li by náhrada za skutečně spotřebovanou vodu menší než všeobecné vodné, nepředepíše se zvláštní vodné, ale také všeobecné vodné zůstává beze změny.

*) Světojná cena vody musí býti obcí, žádající o povolení vybírati vodné, prokázána.

§ 13.

Užívá-li se vody z veřejného vodovodu v zahradě, jest obec oprávněna žádati, aby příslušný výtok opatřen byl na útraty majitele (trvalého uživatele) zahrady vodoměrem, je-li zahrada větší než 500 m², nebo je-li v ní zařízení umělý vodoměr nebo umělá nádržka s volným odtokem. Pro vyšetření obnosu zvláštního vodného platí ustanovení § 12 obdobně.

Neučiní-li obec tak, nebo jde-li o menší zahradu, na kterou jest veřejný vodovod zaveden, stanoví se obnos zvláštního vodného paušálem.

Umělé zavodňování zahrady vodou z veřejného vodovodu umělými zavodňovacími přívaděči (struhami) a stružkami nebo výtopou není dovoleno.

§ 14.

Za vodu spotřebovanou k bourání a k stavbám (novým stavbám, přístavbám a přestavbám), dodává-li se voda přítokem neodměřeným, platí se zvláštní vodné, které se vypočte podle zastavěné plochy jednotlivých poschodí, a to podle celkové půdorysné plochy sklepů, souterrainů, přízemí, mezipatra, jednotlivých pater i půdy, je-li v ní aspoň jedna místnost projektována. Není-li v půdě žádná místnost, počítá se pro výpočet vodného pouze polovice plochy.

Vodné za 1 m² takto zjištěné plochy činí 10 h.

Odběratel vody dodávané takto neodměřeným výtokem jest povinen včas oznámiti městskému úřadu, kdy bourání nebo stavbu ukončí, aby mohl býti neodměřený přítok vody včas zastaven.

Obec má právo zastaviti neodměřený přítok vody, plýtvá-li se vodou nebo užívá-li se jí k jinému účelu, než ke kterému byl neodměřený výtok povolen.

§ 15.

Zvláštní vodné povinen jest platiti:

1. Každý, kdo má místnosti přímo od majitele (trvalého uživatele) domu najaty nebo komu byly místnosti bezplatně přenechány, pak majitel domu co do místností jím samým užívaných,

2. v případech § 13 majitel (trvalý uživatel) zahrady, který však jest oprávněn přesunouti

je na nájemce nebo jinakého uživatele zahrady,

3. v případech § 14 stavebník.

§ 16.

Zvláštní vodné stanovené podle §§ 12 a 13 podle skutečné spotřeby vody jest splatno do 14 dnů po doručení platebního rozkazu, poplatníci jsou však povinni zároveň se všeobecným vodným odvésti napřed poměrnou splátku podle průměrné spotřeby vody prošlého kalendářního roku. Konečné súčtování se provede po zjištění skutečného odběru vody za celý rok berní.

Paušálně stanovené zvláštní vodné splatno jest napřed ve stejných lhůtách, v jakých se v obci obvykle platí nájemné.

Majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen od nájemníků a těch, jimž přenechal místnosti k bezplatnému užívání, zvláštní vodné případně splátky podle prvního odstavce vybrati a odvésti obecní pokladně nejdéle do 14 dnů počítajíc ode dne, kdy jest nájemné splatno. Týž ručí za správné zaplacení a odvod dávky.

Zvláštní vodné za vodu dodávanou přítokem neodměřeným podle § 14 jest splatno do 14 dnů po doručení platebního rozkazu.

§ 17.

Byla-li daň činžovní pro nedobytnost činže odepšana, odepíše se příslušná část zvláštního vodného k žádosti majitele (trvalého uživatele) domu.

Ustanovení § 7, odst. 2., pravidel platí obdobně.

§ 18.

Ustanovení §§ 8, 9 a 10 platí i pro zvláštní vodné obdobně.

Všeobecná ustanovení.

§ 19.

Obec má právo naříditi, aby voda z obecního vodovodu braná byla odměřována výhradně vodoměry jí dodanými a osazenými, ať jde o vodoměry hlavní nebo vodoměry podružné.

Vodoměry obcí opatřené zůstávají i po osazení jejím vlastnictvím a odběratel vody ručí obci za jejich poškození nebo zcizení. Odběratel vody musí chrániti vodoměr před zamrznutím a opatřiti a udržovati vlastním nákladem skříň na vodoměr předepsaného rozměru a tvaru.

Osazení vodoměru děje se na náklad majitele nemovitosti, při vodoměrech podružných na náklad toho, jehož odběr vody tímto podružným vodoměrem má býti zjišťován.

Za zapůjčení vodoměru povinny jsou osoby v odst. 3. jmenované platiti paušální poplatek v pololetních, dnem a splatných lhůtách podle této sazby. *)

Za tento poplatek bude obec vodoměr také udržovati, t. j. obstarávati takové opravy vodoměru, kterých bude potřebí následkem obvyčejného opotřebování; při vodoměrech cejchovaných pak opatří také vše, co jest zákonem předepsáno o cejchování vodoměrů.

§ 20.

Odběratel vody jest povinen vyhověti všem předpisům a nařízením obcí vydaným k zabezpečení správného zjištění spotřeby vody a sděliti s obcí všechna žádaná data podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

Obec jest oprávněna svými zřízenci dáti kontrolovati přítok vody do domu a stav vodovodu, jakož i přezkoušeti chod vodoměru. Držitel vodoměru, jeho zřízenci i nájemníci jsou proto povinni dovoliti obecním zřízencům kdykoli přístup do všech místností, kudy jest vodovod veden, a nesmějí jim v provedení kontroly brániti.

Držitel vodoměru nebo jeho zástupce může se zúčastniti úředních úkonů zřízenců obecních, jež souvisejí se zjištěním spotřeby vody.

§ 21.

Obec jest oprávněna vydati předpisy směřující k tomu, aby se vodou neplýtvalo.

§ 22.

Kdo jedná jakýmkoli způsobem proti ustanovením těchto pravidel, bude potrestán podle ustanovení obecního řádu, pokud čin jeho nespadá do pravomoci řádných soudů.

Obec jest vedle toho oprávněna případně i uzavříti přítok vody, dokud nebude učiněna náprava.

*) Sazba budiž určena v patřičném poměru k pořizovací ceně vodoměru, jeho amortisaci a nutným výdajům na obvyčejné udržování.

§ 23.

O promlčení vodného platí táž ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 24.

Z částek vodného, které nebyly včas zapraveny, povinen jest majitel (trvalý uživatel) domu nebo zařízení vodnému podléhajícího platiti 6% úroky z prodlení, činí-li vodné z dotčeného předmětu připadající celoročně více než 100 Kč.

§ 25.

Vodné, případně pokutu včas nezapravenou dobývá obecní starosta. O řízení exekucním platí táž ustanovení jako pro dobývání nezaplacených daní.

Výnos pokut připadá místnímu ústavu chudých.

§ 26.

Výnosu vodného užití jest k úhradě nákladů spojených se zřízením, udržováním a případným rozšířením vodovodu.

§ 27.

Platnost těchto pravidel počíná dnem

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ POPLATKŮ ZA VPUŠTĚNÍ STOK A POTRUBÍ DOMOVNÍCH DO OBEČNÍCH STOK A POUŽÍVÁNÍ TĚCHTO.

Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne, čís., podle ustanovení § 28 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., a usnesení obecního zastupitelstva ze dne, aby se v obci počínajíc dnem vybíraly poplatky za vpuštění stok a potrubí domovních do obecních stok a používání těchto podle těchto pravidel:

§ 1.

Za vpuštění stok a potrubí domovních do stok obecních vybírá se od majitelů (trvalých uživatelů) nemovitostí obecními stokami od-

*) pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

vodňovaných jednou pro vždy poplatek (stočné).

§ 2.

K částečné úhradě nákladů na udržování obecních stok jsou mimo stočné jednou pro vždy placené (§ 1) povinni majitelé (trvalí uživatelé) všech budov v obvodu obce k obecním stokám připojených odváděti roční poplatek za používání.

Stočné.

§ 3.

Sazba poplatku obnáší:

- 10 h za každý čtverečný metr plochy nezastavěné a
- 20 h za každý čtverečný metr plochy zastavěné.

§ 4.

K plochám nezastavěným stočnému podrobeným náleží dvory, soukromé cesty a otevřená místa stavební, odvodňují-li se, byť i jen nepřímo, t. j. prostřednictvím společného kanálu, připojením k obecním stokám.

§ 5.

Plocha zastavěná vypočte se tím způsobem, že výměra půdorysu násobí se počtem pater budovy, při čemž zvláště se počítá přízemí i jednotlivá patra. Polopatra počítají se rovněž za celá patra.

Sklepní a podkrovní místnosti používané za bydlíště, prádelnu nebo stáj podléhají sazbě 10 h za každý čtverečný metr zastavěné plochy; jinak se půda a sklep do počtu pater nečítají.

Na arkýře, výstupky, pavlače a pod. neběře se při výměře poplatné plochy zřetele.

Při budovách vysokých, nedělených v patra, jakož i při těch, jež obsahují místnosti zaujímací do výšky více než 1 patro, vybírá se poplatek rovněž dle zastavěné plochy a se zřetelem k tomu, kolikrát je ve výši celé budovy obsažena průměrná výška patrová.

§ 6.

Stočné jsou povinni platiti všichni majitelé (trvalí uživatelé):

I. budov:

- po vydání těchto pravidel postavených,

b) před vydáním těchto pravidel postavených, ale dosud k obecním stokám nepřipojených, jakmile připojení bude provedeno;

II. ploch nezastavěných,

které ke stokám obecním zvláštní stokou třeba jen způsobem v § 4 naznačeným budou připojeny.

§ 7.

Z budov starých k obecním stokám již připojených povinni jsou majitelé (trvalí uživatelé) platiti stočné jen tehdy, když po dni vyhlášení těchto pravidel

a) byla stavební změnou původně zastavěná plocha zvětšena, nebo

b) vnitřní úpravou místnosti dosud stočnému nepodrobené (na př. půda, sklep) byly přeměněny v místnosti pro výpočet stočného započitatelné, nebo

c) byly zavedeny v domě splachovací klosety, koupelny atd., nebo nově zaveden vodovod.

V prvním a druhém případě nutno doplatiti stočné dle § 3 b) z nově vzniklých, stočnému podrobených místností; v posledním případě vyměří se stočné poloviční sazbou.

§ 8.

Zřízení odpadu vodovodního v domě, ke stokám obecním nepřipojeném, pokládá se za zřízení stoky a nutno v tom případě stočné zaplatiti.

§ 9.

Majitelé (trvalí uživatelé) budov, kteří vlastním nákladem zřídili stoku uliční z důvodu, že obecní tu dosud nebyla, jsou povinni pouze k polovičnímu příplatku dle § 7.

Stejně ustanovení platí o těch, kdož na zřízení obecní stoky přispěli podle ustanovení § 26 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.

§ 10.

Provedení přípojky provéstí nutno dle předpisů v tom ohledu stavebním úřadem vydaných.

Opravy starých kanálů, s povolením úřadu stavebního prováděné, nejsou novým připojením.

§ 11.

Stočné vyměřuje se zpravidla hned při komisi kolaudační a vyznačeno budiž v protokole o jednání této komise sepsaném.

§ 12.

O předepsaném stočném vydati jest obecním starostou osobě poplatkem tímto povinné (§ 1) platební rozkaz, který obsahujž jmenovitě též základ a výpočet stočného.

Z platebního rozkazu lze se odvolati k obecnímu zastupitelstvu. Odvolání jest podati do 14 dnů po doručení platebního rozkazu u obecního úřadu.

Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu*), jehož rozhodnutí jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 13.

Stočné jest splatno do 14 dnů po doručení platebního rozkazu.

Poplatek za používání obecních stok.

§ 14.

Sazba poplatku činí:

při nájemném (čínžovní hodnotě) do 600 Kč včetně 2% nejvýše;

při nájemném (čínžovní hodnotě) přes 600 Kč do 2000 Kč včetně 3% nejvýše;

při nájemném (čínžovní hodnotě) přes 2000 Kč 4% nejvýše.

V domech postavených v letech 1917 a dalších vybírá se tento poplatek poloviční sazbou.

Sazba řídí se dle výše nájemného (čínžovní hodnoty) placeného z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností, pro sebe pronajatých. Užívá-li však táž osoba nebo několik osob ve společné domácnosti žijících v témže domě několika bytů nebo i jednotlivých místností, jest vyměřiti poplatek sazbou připadající na úhrnné nájemné (čínžovní hodnotu).

§ 15.

Ohledně vyšetření základu pro vyměření poplatku za používání obecních stok, povinnosti platební, osvobození od placení poplatku, splatnosti poplatku, o předpisu jeho, platebním rozkaze, o odvolání, o odpisu poplatku, konečně o ustanoveních trestních platí obdobně příslušná ustanovení schválených pravidel

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

o vybírání obecní dávky z nájemného nebo z používaných místností. (Není-li tato dávka v obci zavedena, pak vzorných pravidel o této dávce vládou vydaných.)

Ustanovení společná.

§ 16.

O promlčení stočného a poplatku za používání obecních stok platí též ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 17.

Z částek těchto poplatků, které nebyly včas zapraveny, povinen jest majitel (trvalý uživatel) nemovitosti platiti 6%ní úroky z prodlení, a to při stočném, činí-li toto aspoň 50 Kč, při poplatku za používání obecních stok, činí-li dávka z dotčené nemovitosti připadající celoročně více než 100 Kč.

§ 18.

Poplatek, případně pokutu včas nezapravenou dobývá obecní starosta. O řízení exekucím platí též ustanovení jako pro dobývání nezaplacených daní přímých.

§ 19.

Výtěžku těchto poplatků užití jest k částečné úhradě nákladu na zřízení a udržování obecních stok. Pokuty připadají fondu chudinskému.

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ OBECNÍCH POPLATKŮ STAVEBNÍCH.

Zemský správní výbor v Praze*) povolí výnosem ze dne, čís., podle ustanovení § 28 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., k usnesení obecního zastupitelstva v ze dne, aby byly v obci ode do dne vybírány poplatky stavební podle těchto pravidel:

§ 1.

Poplatky stavební se vybírají:

1. za komise konané stavebním úřadem podle stavebního řádu;

2. za povolení k rozdělení pozemku na stavební místa (poplatek parcelační) nebo k přeměně pozemků dosud nezastavěných na staveniště;

3. za výkon dozoru stavebního úřadu na stavbu;

4. za povolení, aby mohlo býti při stavbě užito veřejného statku.

§ 2.

Za komise konané stavebním úřadem podle stavebního řádu platiti jest:

a) při novostavbách 200 Kč;

b) při přístavbách, přestavbách, stavebních změnách, při bourání, při stanovení stavební čáry, výše rovinné a pod., při nichž bude nutno provést vyšetření komisí, peníz 100 Kč;

c) za komisionální prohlídku budov nebo jejich částí za příčinou dovolení k obývání nebo k užívání jich platí se poplatek, jaký byl stanoven při řízení o povolení stavebním;

d) za šetření konané o žádosti za povolení ke zřízení výkladce (výkladní skříně) vyměřuje se poplatek podle délky výkladce (výkladní skříně), a to při délce do 1-50 m základní sazbu 20 Kč, při délce větší za každý započatý metr 4 Kč;

e) ve všech ostatních případech, při nichž nutno šetření provést na místě samém jednotlivým znalcem bez komisionálního šetření, 50 Kč.

§ 3.

Poplatek komisionální jest platiti za každé komisionální řízení, vykonané podle stavebního řádu ať na žádost strany, ať z povinnosti úřední a bez ohledu na to, byla-li stavba povolena čili nic.

Konalo-li se v jedné stavební věci několik komisí, platiti jest poplatek tolikrát, kolikrát se komisionální řízení konalo, jmenovitě bylo-li řízení odročeno pro nedostatečné plány nebo pro jinou vadu žadatelem zaviněnou nebo na jeho výslovnou žádost.

§ 4.

Poplatek komisionální se neplatí za komisionální řízení konané k

1. vyšetření stavebních opatření při nebezpečnosti sesutí,

2. vyšetření stavebních opatření při požáru a na spáleništi,

*) pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

3. vyšetření závad na domech, které mají býti odstraněny,

4. vyšetřování, na základě jehož se má naříditi vyklizení bytu,

5. vyšetření k trestnímu řízení.

§ 5.

Za pravoplatné povolení k rozdělení pozemků na místo stavební (parcelaci ve smyslu stavebního řádu) nebo k přeměně pozemků dosud nezastavěných na staveniště platiti jest vedle komisionelního poplatku (§§ 2 až 4) zvláštní poplatek, který činí z každého čtverečního metru plochy k parcelaci určené 1 Kč, jde-li o plochy, jež mají býti zastavěny budovami souvislými, a 50 h, jde-li o plochy, jež mají býti zastavěny budovami nesouvislými (jako jsou domy v zahradách, rodinné domky, vily, továrny, budovy izolované a pod.).

Při výpočtu poplatku se nepočítají plochy, které musí býti bezplatně postoupeny na veřejné ulice a náměstí.

Poplatek parcelační platiti jest pouze za pravoplatné povolení, nikoli též za prodloužení daného již povolení k parcelaci; pouze tehdy, bylo-li dáno povolení k parcelaci před zavedením poplatku parcelačního, jest zapraviti dávku, prodlouží-li se platnost daného povolení po započetí působnosti těchto pravidel.

§ 6.

Za úřední povolení ve věcech stavebních vybírají se vedle poplatků komisionelních (§§ 2 až 4) poplatky (stavební taxy) podle těchto sazeb:

Za ustanovení stavební čáry a svahu (niveau) za běžný metr fronty (včetně délky uličního oplocení zahrádky neb dvora) K 2.50.

Za novostavby, přístavby, přestavby a nástavby:

a) budov obytných:

za budovu přízemní včetně sklepů a podkroví za 1 m² zastavěné plochy K —60

při budově vícepatrové vedle toho za každé patro za 1 m² zastavěné plochy K —40

b) budov hospodářských (vedlejších při budovách obytných neb samostatných budov hospodářských):

za budovu přízemní včetně sklepů a a podkroví za 1 m² zastavěné plochy K —40

při budově vícepatrové vedle toho za každé patro za 1 m² plochy.... K —20

c) budov průmyslových, živnostenských, obchodních a veřejných:

za budovu přízemní včetně sklepů a a podkroví za 1 m² zastavěné plochy K —80

při budově vícepatrové vedle toho za každé patro za 1 m² zastavěné plochy K —60

Za stavební změny a úpravy při budovách stávajících jakéhokoliv druhu neb účelu:

za přestavbu střechy (krovu) za 1 m² plochy základové K —40

za zřízení podkrovních bytů za 1 m² plochy základové K —40

za změnu neb zřízení schodiště za 1 m² plochy základové za každé poschodí K —90

za změnu neb zřízení sklepů a lednic v budově neb mimo budovu za 1 m² plochy základové K —40

za změnu neb zřízení balkonu neb arkýře do ulice za 1 m² plochy základové K 8—

za změnu neb zřízení výkladů a portálů do ulice za 1 m² plochy pohledové K 4—

za zřízení neb změnu oken a dveří do ulice za 1 m² plochy pohledové... K 3—

za vybourání neb zřízení kleneb stropů a vnitřních zdí za 1 m² plochy pohledové K —60

za změnu neb zřízení komínů za 1 m² běžné výšky K 2—

za změnu neb zřízení žumpy (hnojště) z 1 m² plochy základové.... K 2—

za stavbu opěrné zdi mimo budovu za 1 m² plochy pohledové K —60

za zřízení vodovodů, plynovodů, elektrických vedení a hromosvodů v budovách stávajících, poplatek... K 30—

Za ohrady:

Za stabilní ohradu k ulici, za běžný metr K —80

za provisorní ohradu k ulici, za běžný metr K —40

§ 7.

Za dozor stavebního úřadu během provádění staveb v § 6 uvedených vyměřuje se kromě toho zvláštní poplatek poloviční sazbou poplatků v § 6 uvedených.

§ 8.

Za povolení, aby mohlo býti při stavbách užito veřejného statku obecního, vybírá se poplatek z plochy zabrané lešením, stavebními hmotami a náčiním takto:

1. Nesahá-li lešení do veřejného statku dále než 2 m od stavební čáry, neplatí se z plochy jím zabrané nic. Sahá-li však lešení dále než 2 m od stavební čáry do veřejného statku, platí se z každého čtverečního metru plochy takto více použité denně 10 h.

2. Z každého m² plochy veřejného statku, zabrané ukládáním stavebních hmot a náčiní nebo jakýmkoli jiným způsobem při provádění staveb, přestaveb neb oprav, platí se denně 5 h.

Sazby tyto platí pro plochy zabrané s povolením stavebního úřadu (stavební komise).

Zabral-li by stavebník veřejný statek bez předchozího povolení na jiném než vykázaném místě nebo na větší než vyměřené ploše, zaplatí, bez újmy zodpovědnosti trestní podle § 14 těchto pravidel, poplatek dvojnásobný z každého m² plochy veřejného statku, bez povolení takto užívaného.

Poplatek se platí podle skutečné výměry plochy zabrané, nehledíc k prázdným mezerám mezi složenými předměty, a za celou dobu od počátku zabránění až do skutečného úplného vyklizení zabrané plochy a učiněného oznámení o tom stavebnímu úřadu.

§ 9.

Za používání veřejného statku obecního zabraného stavebními výstupky dovolenými podle stavebního řádu platí se jednou pro vždy za každý m² zabrané plochy dvě třetiny ceny, která se v době stavby platí za 1 m² stavebního místa v té poloze místní. V případech pochybných určí cenu tu stavební úřad.

Je-li na fašádě domu takových výstupků (balkonů, arkýřů a pod.) několik ve svislé řadě nad sebou, počítati jest při vyměření dávky jen plochu jedním, nejdále vynikajícím výstupkem zabranou.

§ 10.

Jde-li o stavby obecně prospěšné nebo nouzové, platí se poplatky komisionelní pouze jednou polovicí, poplatky uvedené v §§ 6, 7 a 8 jednou třetinou stanovené pravidelné výše.

§ 11.

Poplatky stavební platiti jest povinen:

1. poplatky komisionelní ten, k jehož žádosti se komisionelní řízení koná, leč by šlo o věc trestní, nebo kdo jinak zavalil ke komisi příčinu;

2. poplatek parcelační, případně poplatek za povolení k přeměně nezastavěných pozemků na staveniště ten, jemuž povolení podle § 5 vydáno;

3. poplatky stavební podle §§ 6 až 9 pak stavebník.

§ 12.

Poplatky stavební předpisuje obecní starosta.

Z platebního rozkazu lze se odvolati k obecnímu zastupitelstvu. Odvolání jest podati do 14 dnů po doručení platebního rozkazu u obecního úřadu.

Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu*), jehož rozhodnutí jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 13.

Poplatky komisionelní a poplatky uvedené v §§ 5, 6, 7 a 9 jsou splatny do 14 dnů po doručení platebního rozkazu, poplatky uvedené v § 8 jsou splatny podle výše platebním rozkazem na jeden den stanovené měsíčně pozadu.

Z částek poplatků včas nezapravených platiti jest 6% úrok z prodlení, jestliže poplatek najednou nebo za jednoměsíční období splatný činí aspoň 50 Kč.

§ 14.

Kdo nešetří ustanovení těchto pravidel, potrestáni budou, pokud činy jejich nepatří do pravomoci řádných soudů, pokutou pořádkovou ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

§ 15.

Poplatky, případně pokuty včas nezapravené vymáhá obecní starosta. O vymáhání a exekučním řízení platí předpisy o vymáhání daní přímých obdobně.

§ 16.

O promlčení poplatků platí táž ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 17.

Výtěžku poplatků užití jest k

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ POPLATKU ZA DOBROVOLNÉ PROPŮJČENÍ NEBO ZA DOBROVOLNÉ PŘISLÍBENÍ PRÁVA DOMOVSKÉHO.

Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne, čís., podle ustanovení § 28 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., k usnesení obecního zastupitelstva v, aby v obci byl vybírán v době ode dne do dne poplatek za dobrovolné propůjčení nebo za dobrovolné přislíbení práva domovského podle těchto pravidel:

§ 1.

Obec vybírá za dobrovolné propůjčení nebo za dobrovolné přislíbení práva domovského poplatek, který povinen jest platiti každý, je muž, ač nemá zákonného nároku na přijetí do svazku obce, domovské právo bylo propůjčeno nebo přislíbeno.

§ 2.

Výši poplatku v každém jednotlivém případě určuje obecní zastupitelstvo podle volného uvážení, hledíc při tom k osobním, rodinným, výdělkovým a majetkovým poměrům žadatele. Poplatek nesmí však v jednotlivém případě činit více než 1000 Kč.**)

*) pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

**) Tato nejvyšší hranice platí pro obce s nejvíce 50.000 obyvateli; pro obce s obyvatelstvem čtenějším může býti stanoven poplatek až na 2000 Kč.

§ 3.

Dobrovolné propůjčení nebo dobrovolné přislíbení práva domovského děje se v každém případě s podmínkou, že bude určený poplatek nejdéle do 14 dnů po vyrozumění o jeho výši zapraven u obecní pokladny. Výměr o dobrovolném propůjčení nebo přislíbení práva domovského bude vydán teprve na průkaz o zapravení poplatku.

§ 4.

Proti určené výši poplatku lze se odvolati pouze tehdy, byl-li stanoven ve výměře vyšší, než jaká jest v § 2 za nejvýše přípustnou označena.

Odvolání podati jest do 14 dnů po vyrozumění u obecního úřadu. Rozhoduje o něm bezprostřední dohlédací úřad*), jehož rozhodnutí jest konečné.

§ 5.

Poplatek zapravený za dobrovolné přislíbení práva domovského se vrátí, nebylo-li žadateli přiznáno státní občanství republiky Československé.

Žádost o vrácení podati jest v nepřestupné lhůtě 14 dnů po tom, kdy byl žadatel vyrozuměn o zamítavém vyřízení žádosti za přiznání státního občanství republiky Československé.

O žádosti za vrácení poplatku rozhoduje obecní rada, z jejíhož rozhodnutí lze se odvolati k obecnímu zastupitelstvu. Odvolání podati jest do 14 dnů po vyrozumění u obecního úřadu.

Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí jest konečné.

§ 6.

Výnos poplatku plyne do pokladny obecní a užije se ho k

DODATEK II.

(K § 35 zákona.)

PRAVIDLA PRO VYBÍRÁNÍ OBEČNÍ DÁVKY Z MASA.

Zemský správní výbor v Praze**) povolil výnosem ze dne, čís.,

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

**) pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

podle ustanovení § 35 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., aby v obci vybírána byla od dne do dne obecní dávka z masa podle těchto ustanovení.

§ 1.

Dávka z masa vybírá se z veškerého masa, které dle §§ 1 a 5 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 262 Sb. z. a n., podléhá státní dani z masa.

§ 2.

Dávka se vyměřuje a vybírá jako státní daň z masa buď dle váhy nebo z kusu.

Sazby dávky z masa jsou:

I. Dávka dle váhy.

1. Dávka z masa činí 5 h z 1 kg.

2. Zapravuje-li se dávka ze živých zvířat, sráží se u koní a mulů polovina, u hovězího, skopového a kozího dobytka jedna třetina, u telat a hříbat (do 85 kg živé váhy) a oslů jedna pětina a u vepřového dobytka jedna desetina.

3. Zapravuje-li se dávka ze zabitých telat a hříbat do 70 kg mrtvé váhy a ze zabitého skopového a kozího dobytka, vesměs v kůži, sráží se jedna desetina.

4. Z masa připraveného a z masných výrobků činí dávka 10 h z 1 kg.

II. Dávka z kusu

činí:

1. Z dobytka hovězího (býci, volí, krávy, buvolí, mladý dobytek)

do 180 kg živé váhy 6 K 25 h

do 400 kg živé váhy 12 K 50 h

přes 400 kg živé váhy 25 K — h

2. z koní a mulů do 400 kg živé váhy 6 K 25 h

přes 400 kg živé váhy 12 K 50 h

3. z telat a hříbat:

do 85 kg živé váhy neb 70 kg mrtvé váhy 3 K — h

dále oslů 3 K — h

4. z dobytka skopového a kozího, a to:

a) ovcí, beranů, skopců, koz a kozlů 1 K 50 h

b) jehňat do 10 kg živé váhy neb 8 kg mrtvé váhy 50 h

c) kůzlat do 10 kg živé váhy neb 8 kg mrtvé váhy 25 h

5. z dobytka vepřového:

a) do 10 kg živé váhy neb 8 kg mrtvé váhy 50 h

b) do 20 kg živé váhy neb 18 kg mrtvé váhy 75 h

c) do 80 kg živé váhy neb 70 kg mrtvé váhy 3 K — h

d) do 150 kg živé váhy neb 130 kg mrtvé váhy 6 K — h

e) přes 150 kg živé váhy neb 130 kg mrtvé váhy 9 K — h

§ 3.

Zapřaviti dávku jsou povinni:

1. kdo v obvodu obce dobytek porázejí nebo porážeti dávají,

2. kdo maso do obce dopravují nebo dopravovati dávají.

§ 4.

Dávka se vybírá přímo z každé porážky nebo z každé zásilky (dopravy). Výjimkou se nevybírá dávka, dopravuje-li se do obce maso nebo výrobky z masa ve váze nejvýše 5 kg. Výhoda tato nevztahuje se na ty, kdo po živnostensku konají porážku dobytka nebo maso prodávají nebo zpracovávají.

§ 5.

Obec jest oprávněna dávku buď

a) vybíráti vlastními orgány, které k tomu obecní zastupitelstvo určí, nebo

b) ji na jeden rok paušalovati v dohodě s osobami dávkou povinnými.

Rozhodnutí o výši paušálu a podmínkách paušalování přísluší obecnímu zastupitelstvu po slyšení finanční komise. Usnesení schvaluje bezprostřední dohlédací úřad (§ 48 cit. zák.), jemuž jest předložiti všechny údaje o pravděpodobném výnosu dávky.

§ 6.

Dávka jest splatna

1. při porážkách:

a) platí-li se dávka z kusu, před porážkou;

b) platí-li se dávka podle váhy, jakmile byla zjištěna váha porážkou získaného masa, vždy však dříve, než bylo maso uloženo do chladiřen nebo jinak odstraněno z místnosti jatečních;

2. dopravuje-li se do obce maso odjinud, před jeho uložením nebo dopravením do živnostenské provozovny.

Obec jest oprávněna naříditi, aby váha masa do obce odjinud dopraveného byla zjišťována na jatkách nebo na obecní váze.

§ 7.

Nejpozději se zapravením dávky má ohlásiti platitel dávky u obecního úřadu ústně nebo písemně na předepsaných tiskopisech

1. jméno toho, kdo jest povinen dávku platiti,
2. úkon, (porážku, dovoz odjinud), který zakládá povinnost k dávce,
3. kdy a kde se tento úkon má provésti, a
4. druh a množství dobytka nebo masa.

§ 8.

Dávka se platí u (pokladny) obecního úřadu.

O zaplacení dávky vydá se poplatníku v každém případě stvrzenka, která obsahuj: datum přihlášky, úkon zakládající povinnost k dávce a den jeho provedení, druh a množství dobytka nebo masa (masných výrobků) dávce podrobeného, obnos zaplacené dávky, den platby a kde tato účtována.

Učiní-li se přihláška před splatností dávky (§ 6), jest potvrzení o učiněné přihlášce při placení dávky předložiti.

§ 9.

Zjistí-li se hned po vykonané porážce zdravotní prohlídkou, že maso nebo část jeho není způsobilá k lidskému požívání, vrátí obec dávku za toto nepoživatelné maso dle těchto zásad:

Byla-li dávka z porážky zapravena dle váhy, nebo byla-li sice zapravena z kusu, obnáší-li však nejméně tolik, kolik odpovídá váze po porážce zjištěné, vrátí se dávka plnou částkou, připadající na maso k lidskému požívání nezpůsobilé. Byla-li však dávka zapravena z kusu a obnáší-li méně než činí dávka vypadající dle váhy po porážce zjištěné, zmenšuje se částka, která má býti za maso k lidskému požívání nezpůsobilé vrácena, o tento rozdíl.

§ 10.

Porážky, které se konají z nařízení úředního, aby čeleno bylo nákazám dobytčím, není třeba napřed ohlašovati a dávku z nich zapravovati; porážky takové nutno však stranou, které poražený dobytek patří, nebo které byl nákazovou komisí ponechán, ohlásiti během následujícího všedního dne po vykonané porážce, vždy však dříve ještě, než i jen část masa k lidskému požívání způsobilého byla odstraněna z místnosti, kde porážka byla vykonána; zároveň s ohláškou nutno, s uvedením řečeného úředního rozkazu, zapraviti dávku z onoho masa, které jest k lidskému požívání způsobilé.

Bylo-li poražené zvíře nákazovou komisí buď prodáno k zpeněžení nebo ponecháno vlastníkov, přechází povinnost ohlásiti porážku a zapravovati dávku z masa na dotčenou z těchto osob.

Na požádání obecních orgánů, pověřených vybíráním a kontrolou dávky z masa, musí strana předložiti úřední rozkaz k nahlédnutí.

§ 11.

Musí-li býti vykonána nutná porážka dobytka v době, kdy předběžné zapravení dávky není možné, může býti dávka zapravena s udáním důvodu během 24 hodin po porážce; lhůta tato se počítá podle doby, kdy úřad, oprávněný přijímati dávku, jest otevřen; na požádání obecních orgánů, pověřených vybíráním a kontrolou obecní dávky, musí býti okolnost, že šlo o nutnou porážku, věrohodně prokázána.

§ 12.

Živnostník, který porážku vykonává pro někoho jiného, jest povinen, vyjímaje případy v § 10 označené, přesvědčiti se o tom, že dávka byla správně zapravena, a potvrditi svým podpisem platební stvrzenku.

Živnostník tento ručí za dávku nebo případné nedoplatky i s pokutou, a to i tenkrát, dá-li vykonati porážku svým zřízencem.

(Stejně závazky mají podnikatelé veřejných jatek co do všech porážek, v těchto jatkách kýmkoli konaných).

§ 13.

Maso, které se má z obce vyvézt nebo které se obcí prováží, nutno ohlásiti a dávku z něho zapraviti dle předpisů uvedených v §§ 6 až 8.

Je-li postaráno dostatečnou kontrolou o to, že se poražený dobytek nebo maso určené k provozu nebo vývozu skutečně z obce vyveze, může obec na základě usnesení obecního zastupitelstva od vybírání dávky v těchto případech upustiti.

§ 14.

Zaplacená dávka vrátí se při vývozu masa z obce, avšak pouze tehdy, nejde-li o dávku paušalovanou a vyváží-li se buď zvířata celá, nebo maso najednou ve váze aspoň 25 kg.

Poráží-li se zvířata v místě za účelem živnostenského zpracování masa a platí-li se dávka z masa podle váhy (§ 2, I. — nikoliv z kusu), vrátí se dávka za vyvezené masné výrobky neb maso připravované podle jich skutečné váhy ve výši 50% dávky z masa, uvedené v § 2, I., č. 1., a to pouze tehdy, vyváží-li se najednou aspoň 25 kg masných výrobků neb masa připravovaného.

Vývoz jest předem ohlásiti na předepsaném formuláři u obecního úřadu, načež se vydá straně vývozní list.

Tento obsahují: jméno zasilatelovo, způsob zaslání, druh a váhu vyvezeného masa (masných výrobků), jméno a bydliště příjemce a dobu vývozu.

Obecní úřad jest oprávněn nejdéle do 1 hodiny po došlém oznámení se o správnosti údajů přesvědčiti. Neučiní-li tak v této době, platí údaje ke vrácení dávky učiněné za prokázány.

Vyveze-li poplatník zásilku bez oznámení nebo dříve, než projde lhůta k přehlídce, nemá nároku na vrácení dávky.

Při zásilkách poštou nebo drahou činí potvrzení pošty nebo dráhy doklad o správném vývozu.

Maso nebo masné výrobky k vývozu ohlášené musí býti do 24 hodin vyvezeny.

§ 15.

Osoby, které k účelům živnostenským v obvodu obce dobytek porážíjí nebo maso (výrobky z masa) do obce dovážejí, jsou povinny obci udati místnosti, ve kterých maso (masné výrobky) dávce podrobené přechovávají, místnosti tyto zevně označiti a nesmějí do nich zamezovati přístupu orgánům, kteří obci ke kontrole dávky jsou určeni.

§ 16.

Orgánové obcí k tomu ustanovení mají právo přesvědčiti se o správnosti údajů, učiněných osobami dávkou povinnými za účelem vyměření dávky, jmenovitě o druhu a množství masa (výrobků z masa) dávce podléhajícího a k tomu konci i vstoupiti do místností, ve kterých se maso (výrobky z masa) dávce podrobené přechovává.

§ 17.

K témuž účelu jsou jatky (veřejné i soukromé) kdykoli přístupny orgánům pověřeným vybíráním a kontrolou obecní dávky z masa.

Tito orgánové mají též právo nahlížeti do zápisů o porážkách (jateční protokoly) a o dovozu masa a vůbec do všech zápisů a listin, týkajících se dobytka a masa na jatky dopravovaného.

§ 18.

Obec jest oprávněna, má-li odůvodněnou domněnku, že ustanovení pravidel k zajištění dávky nestačí, uvaliti na jednotlivé podnikatele masných živností (§ 20 zák. ze dne 14. dubna 1920, č. 262 Sb. z. a n.) zostřený dozor, spočívající v tom, že se jmenovaným uloží povinnost, aby ohlašovali v určité lhůtě napřed každý přírůstek a úbytek v počtu dobytka, dále každou porážku i každý odběr masa a aby buď konali o těchto ohláškách zevrubné zápisy na zvláštním tiskopisu nebo je dali zapisovati od dozorčích orgánů.

Zostřený dozor může se nařídit jen na základě usnesení obecního zastupitelstva.

O zostřeném dozoru platí ustanovení §§ 18 až 21 nařízení vlády ze dne 26. dubna 1920, čís. 263 Sb. z. a n., obdobně.

§ 19.

Kdo vědomě a s úmyslem vyhnouti se placení dávky odstraní maso z místností jatečních dříve, než byla dávka zapravena (při porážkách mimo jatky neučiní oznámení o zamýšlené porážce), nebo neučiní předepsané ohlášky při dopravě, nebo kdo maso ohlášené k průvozu nebo vývozu v obvodu obce uloží nebo někomu odevzdá, bude potrestán, pokud nejde o činy spadající do pravomoci řádných soudů, příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč.

Kdo se zmíněných přestupků dopustí bez úmyslu vyhnouti se placení dávky nebo jina-

kým způsobem jedná proti ustanovení těchto pravidel, na př. neoznačí místností pro uschování masa určených, ztěžuje kontrolu oprávněných orgánů, bude potrestán pořádkovou pokutou ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 20.

Proti vyměření dávky, jakož i proti rozhodnutí o vrácení dávky podati lze odvolání u obecního úřadu do 14 dnů, počínaje dnem, jenž následuje po dni vyrozumění. O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo.

Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu dohlédacímu úřadu,*) jehož rozhodnutí jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 21.

O promlčení dávky platí táž ustanovení jako o promlčení daní příjmých.

§ 22.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, platiti jest 6%ní úroky z prodlení, činí-li dávka v tom kterém jednotlivém případě vyměřená aspoň 50 Kč.

§ 23.

Dávku, případně pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí táž pravidla jako pro vymáhání nezaplacených daní příjmých.

§ 24.

Výnosu dávky se upotřebí k

PRÁVIDLA O VYBÍRÁNÍ OBECNÍ DÁVKY Z NÁPOJŮ.

Zemský správní výbor v Praze**) povolil výnosem ze dne, čís., podle ustanovení § 35 zákona ze dne 12. srpna

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

**) Pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

1921, čís. 329 Sb. z. a n., a k usnesení obecního zastupitelstva v ze dne, aby v obci vybírána byla ode dne do dne obecní dávka z nápojů podle těchto pravidel:

§ 1.

Dávka nápojová vybírá se z těchto nápojů a v těchto sazbách:

1. z 1 litru piva výčepního 8 (osm) h
z 1 litru piva ležáku ... 12 (dvanáct) h
z 1 litru piva speciálního nebo cizozemského 20 (dvacet) h*)
2. z 1 litru vína moštu a jiných šťáv z hroznů 20 (dvacet) h
z 1 litru vína, moštu a vůbec šťáv z jiného ovoce 10 (deset) h

(Dávka z těchto nápojů přípustna jest zcela výjimečně tehdy, nevybírání-li obec současně přírážku ke státní dani nápojové. Naprosto však nelze zároveň vybírat dávku i přírážku.)

3. z 1 litru lihu (vyjma líh denatur.) 80 (osmdesát) h
z 1 litru lihové tresti nebo slazené kořalky 60 (šedesát) h
z 1 litru kořalky jinaké. . 40 (čtyřicet) h

Při tom považují se za kořalku lihoviny s nejvýše 50° alkoholu, lihoviny silnější zdáňují se jako líh.

§ 2.

Dávku jsou povinni platiti:

1. všichni hostinští a výčepníci nápojů v § 1 uvedených;
2. majitelé skladů, obchodníci a prodavači, kteří nápoje ty kupecům, hokynářům nebo přímým konsumentům v jakýchkoli nádobách prodávají;

v obou těchto případech (č. 1. a č. 2.) z nápojů, které buď do vlastních místností živnostenských nebo přímo překupníkům nebo konsumentům v obci sami dopravili nebo dopříviti dali;

*) Pravidelně smí se obecní dávka z piva vybírat jen jednotnou sazbou, nejvýše 8 h. Stanovení zvláštních vyšších sazeb na ležák a piva speciální nebo cizozemská jest možno jen se svolením ministerstva financí a pouze u obcí větších.

3. výrobci z nápojů jimi vyrobených, které v drobném prodávají nebo v závodě či ve vlastní domácnosti spotřebují. Z nápojů uvedených v § 1, č. 2., vyrobených pro spotřebu ve vlastní domácnosti, se dávka neplatí, nepřesahuje-li výroba za kalendářní rok 100 l pro domácnost a druh nápoje;

4. všichni jiní prodáváci, jakož i spotřebitelé z nápojů, z nichž osobami pod č. 1. až 3. jmenovanými dávka v obci zaplacená nebyla.

§ 3.

Obec jest oprávněna buď

a) vybíratí dávku obecním zřízencem (výběřím), kterého k tomu obecní zastupitelstvo určí, nebo

b) ji na jeden rok paušalovati v dohodě s osobami dávkou povinnými.

Rozhodnutí o výši paušálu a podmínkách paušalování přísluší obecnímu zastupitelstvu, které jest povinno vyžádati si dříve vyjádření finanční komise. Usnesení schvaluje bezprostřední dohlédací úřad (§ 48 cit. zák.), jemuž jest předložiti všechny doklady o pravděpodobném výnosu dávky vybírané ve vlastní režii.

§ 4.

Dávka se odvádí přímo při každém dovozu neb výrobě (§ 2, odst. 3.). Výjimkou se nevybírá dávka, dopravuje-li se do obce pivo v množství nejvýše 5 litrů, z ostatních nápojů nejvýše 1 litr. Výhoda tato se nevztahuje na ty, kdo po živnostensku nápoje vyrábějí nebo prodávají.

§ 5.

Každý, kdo je povinen dávkou z nápojů platiti, má každou zásilku, nebo, pokud jde o vlastní výrobu, každou výrobu nápojů k účelu v § 2, č. 3., uvedenému obecnímu výběřcímu této dávky ohlásiti.

Ohlášení staníz se zvláštními ohlašovacími lístky v místnostech, jež k tomu obec určí, a to ve všední dny od 8 hodin ráno do 6 hodin odpoledne, v neděli a ve svátek od 9 hodin do 12 hodin dopoledne. Ohlašovací lístky lze obdržeti u obecního úřadu zdarma.

Na lístku ohlašovacím budiž udáno jméno a příjmení toho, jenž nápoje přijímá nebo vyrábí, přesné označení druhu a množství nápojů, počet a druh jednotlivých nádob, číslo nebo jiné zvláštní označení nádob, jakož i den, kdy byly přivezeny, při výrobě pak, kdy byly naplněny a kam se složí.

Každé ustanovení nebo změna místnosti, kde se mají nápoje ohlašovati, oznámeno bude v obci obvyklým způsobem, rovněž tak každé ustanovení nebo změna výběřcího zmíněného v § 3 těchto pravidel.

§ 6.

Ohlášení budiž učiněno pravidelně, jakmile zásilka nápojů dávce podrobených poplatníku dávky dojde, nejdéle však před složením, jde-li o výrobce dávkou povinného, před tím, než se nápoje složí buď do sklepa nebo jiných k tomu určených místností.

Výběřcí dávky nebo jiný zřízenec obci k tomu určený jest oprávněn při skládání takových nápojů k vůli kontrole intervenovati. Nedostaví-li se nejdéle 1 hodinu po učiněné ohlášce na místo, kde se nápoje mají skládati, lze je složit bez jeho přítomnosti.

Je-li poplatníku dávky známo, že zásilka nápojů dávce podrobených mu dojde po hodinách k ohlášce určených (§ 5), jest povinen učiniti ohlášení ještě před dojitím zásilky v těchto hodinách.

Dojde-li zásilka nápojů neočekávaně teprve po těchto hodinách, může býti sice bez předchozího oznámení složena, poplatník však jest povinen učiniti ohlášku nejdéle do 9. hodiny ranní následujícího dne.

§ 7.

Případající obecní dávka budiž zapravena současně s odevzdáním ohlašovacího lístku. Na doklad, že byla zaplacená, vydá obecní úřad (důchod) plátcí stvrzenku, která má obsahovati číslo deníku pokladního, druh i množství nápojů dávce podrobených a obnos zaplacené dávky. Stvrzenku třeba uschovati jako doklad a jí se v případě potřeby vykázáti.

§ 8.

Každý dávkou povinný má obci udati místnosti, v nichž nápoje, dávce podrobené, budou uloženy, místnosti ty zevně označiti, nesmí zamezovati přístup do nich zřízencům obecním, k tomu určeným, kteří jsou oprávněni zásoby v těchto místnostech kdykoli kontrolovati, a musí se postarati o osvětlení těchto místností po dobu výkonu kontrolujícího orgánu.

§ 9.

Za nápoje z obce vyvezené jest obec povinna zaplacenou dávku vrátiti pouze tehdy, platí-li se dávka přímo z každé zásilky, t. j. nebyla-li zpaušalována a vyváželi se ná-

poje obecní dávkou zdaněné najednou v množství činícím u piva nejméně 25 l, u vína a lihu, lihových trestí a kořalky nejméně 10 l. Při lihových trestích a kořalce však nevrátí se nikdy větší obnos dávky, než kolik by připadlo na skutečný obsah lihu v zásilce k vývozu určené podle sazby pro lih platné.

Každou takovou zásilku jest před odesláním obecnímu úřadu (výběrčímu) oznámiti s udáním místa určení, množství a jakosti zboží. Výběrčí se nejdéle do 1 hodiny po došlém oznámení přesvědčí o pravosti udání a vydá o tom vývozci stvrzenku, ve které musí býti uvedeno množství a jakost vyvezeného nápoje a obnos připadající náhrady dávky. Má-li výběrčí (dozorčí) orgán odůvodněné pochybnosti o správnosti oznámení co do množství nebo jakosti, může zásilku k vývozu určenou v tom směru přezkoušeti. Kdyby se výběrčí na učiněné oznámení nedostavil na místo do 1 hodiny po došlém oznámení, může vývozce zásilku vypravit, při čemž oznámení jeho pokládáti jest za správné.

Vyveze-li poplatník zásilku bez oznámení nebo dříve, než projde lhůta k přehlídce (odst. 2.), nemá nároku na vrácení dávky.

§ 10.

Každý, kdo v den, kdy se nově povolená dávka počne vybírat, bude mít zásobu nápojů dávce podrobených, a to piva nejméně 25 l, vína nebo lihu, lihových trestí a kořalky nejméně 10 l, pokud jsou tyto nápoje obecní dávce podrobeny (§ 2), povinen jest nejdéle ve 24 hodinách oznámiti obci zásobu tu, načež může obec zásoby zvláštní komisí zjistiti.

Připadající dávku jest zapraviti ihned při přihlášce obecnímu úřadu (důchodu).

§ 11.

Obec jest oprávněna, má-li odůvodněnou domněnku, že ustanovení pravidel k zajištění dávky nestačí, uvaliti na jednotlivé výrobce neb obchodníky (hostinské) zostřený dozor záležející v tom, že jmenovaným se uloží za povinnost, hlásiti předem zahájení a ukončení výroby, a způsob uložení výrobků a dopravy nápojů do živností a konati podrobné zápisy o výrobě, o příjmu a vydání nápojů.

Zostřený dozor se může naříditi jen na základě usnesení obecního zastupitelstva.

O zostřeném dozoru platí ustanovení §§ 36 až 39 nařízení vlády ze dne 16. prosince 1919, čís. 666 Sb. z. a n., obdobně.

§ 12.

Kdo vědomě a s úmyslem vyhnouti se placení dávky neučiní oznámení o zásobě nápojů (§ 10) nebo o zásilce nápojů ho došlé (§ 5), nebo učiní oznámení nesprávné, bude potrestán, pokud nejde o činy spadající do pravomoci řádných soudů, finančním úřadem (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč.

Kdo se zmíněných přestupků dopustí bez úmyslu vyhnouti se placení dávky nebo jinakým způsobem jedná proti ustanovení těchto pravidel, na př. neučiní oznámení o došlé zásilce nápojů včas (§ 6), neudá nebo neoznačí místnosti pro uložení došlých nápojů, nebo jinakým způsobem ztěžuje kontrolu orgánů k tomu určených, bude potrestán pokutou pořádkovou uloženou obcí ve vlastním obvodu působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 13.

Proti předpisům dávky podati lze odvolání u obecního úřadu do 14 dnů, počínajíc dnem, jenž následuje po dni vyrozumění. O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo.

Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu,*) jehož rozhodnutí jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkladacího.

§ 14.

O promlčení dávky platí též ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 15.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, platiti jest 6%ní úrčky z prodlení, činí-li dávka v tom kterém jednotlivém případě vyměřená aspoň 50 Kč.

§ 16.

Dávku, případně pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucím platí též ustanovení jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 17.

Výnosu dávky se upotřebí k.....

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

DODATEK III.

(K § 37 zákona.)

PRAVIDLA O OBECNÍ DÁVCE Z PŘÍRŮSTKU HODNOTY NEMOVITOSTÍ V OBCÍCH REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

§ 1.

Při převodu nemovitosti nebo podílu na nemovitosti předpisuje a vybírá se dávka z přírůstku hodnoty podle těchto ustanovení:

Nemovitostem jsou na roveň postavena práva, která podle občanského práva platí za věci nemovité.

Převod ve smyslu těchto pravidel nastává dnem, kdy právní jednání, byť jen ústní, převod uskutečňující, bylo pravoplatně ukončeno, pokud se týče, kdy vyvlastňovací nález nebo rozsudek nabyl moci práva.

U písemné smlouvy rozhoduje datum posledního na ní připojeného podpisu. Podléhá-li smlouva úřednímu schválení (souhlasu), platí den schválení (souhlasu) za den převodu.

Převodu nemovitosti (podílu na nemovitosti) rovná se její přínos do majetku společnosti společníkem, jakož i převod z majetku společnosti do majetku společníkova.

Změnu v osobách veřejné obchodní společnosti nebo společnosti s omezeným ručením nebo společnosti dle práva občanského a změnu v osobách osobně ručících společníků komanditní společnosti nebo komanditní společnosti na akcie, které mají nemovitosti, rovnati jest převodu ideálního podílu na těchto nemovitostech v té výměře, která odpovídá poměru účastenství vystupujícího nebo vstupujícího společníka na jmění společnosti.

Obdobně jest naložiti se změnou v poměru podílů společníků beze změny v osobách.

Osvobození od dávky z přírůstku hodnoty.

Osobní.

§ 2.

Od dávky z přírůstku hodnoty jsou jako zcizitelé nemovitosti nebo podílu na nemovitosti osvobozeny:

1. stát, podniky státní a fondy státem spravované nebo dotované;

2. země a fondy jimi spravované nebo dotované;

3. župy, municipia a fondy jimi spravované nebo dotované;

4. okresy, jakožto samosprávné subjekty právní a jejich fondy, obce (osady) a jejich fondy, pokud jde o nemovitosti, které leží v jejich obvodu; dále okresní a místní školní fondy, školní okresy a obce, jakož i veřejné školy, pokud jsou zvláštními právními osobami;

5. nadace a fondy pro vyučování, chudinské fondy a nadace pro všeužitečné, dobročinné a lidumilné účely;

6. dobročinné nadace a obecně užitečná stavební sdružení, která mají podle stanov opatřiti laciné byty, nevyplácejí-li členům většího zisku než 5% a při zrušení věnují podle stanov čistý zisk, který zbyl po zaplacení všech dluhů a realizaci jmění, obecně užitečným účelům bytovým;

7. veřejnoprávní ústavy sociálního pojištění;

8. osoby, jimž toto osvobození přísluší na základě státních smluv nebo podle zásad mezinárodního práva.

Osoby, uvedené pod č. 1. až 8., jsou jako nabyvatelé nemovitostí (podílů na nemovitostech) osvobozeny od ručení za dávku z přírůstku hodnoty.

Věcné.

§ 3.

Od dávky z přírůstku hodnoty jsou dále osvobozeny:

1. převody, pokud nepřevyšuje přírůstek hodnoty 5% hodnoty nabývací;

2. převody nucenou dražbou;

3. převody a směny nemovitostí uskutečněné na základě zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 Sb. z. a n. (zákonu záborového), a zákonů tento zákon provádějících a doplňujících.

O převodech,

jež nejsou podrobeny dávce z přírůstku hodnoty.

§ 4.

Dávce z přírůstku nejsou podrobeny:

1. převody na případ smrti na dědice a legatáře a převody neúplatným jednáním právním mezi živými;

2. převody pozůstalostních nemovitostí na dědice, legatáře a osoby, které mají nárok na povinný díl, za projednávání pozůstalosti, t. j. před odevzdáním nebo převzetím pozůstalosti;

3. úplatné převody s rodičů na děti, též nevlastní, prisvojené a nemanželské, nebo jejich potomky, jakož i osoby s nimi svazkem manželským spojené nebo manželství uzavírající, dále úplatné převody mezi manžely a snoubenci pod podmínkou, že sňatek bude uzavřen;

4. směna zemědělských pozemků za účelem zackrouhlení, pokud jest od poplatků osvobozena nebo poplatky za ni sníženy;

5. převody za účelem zcelení zemědělských pozemků a očištění lesů od cizích enklav a zackrouhlení lesních hranic směnou pozemků zemědělských a lesních a za účelem dělení společných pozemků, pokud jsou tyto převody od státních poplatků z převodu majetku osvobozeny;

6. dobrovolná směna pozemků za účelem vhodnější úpravy stavení, je-li tato skutečnost potvrzena příslušným stavebním úřadem a nepřevyšuje-li kromě toho případný příplatek 600 korun.

Při pozdějších převodech jest k převodům pod č. 1. až 6. uvedeným při vyšetřování přírůstku hodnoty a délky držby hleděti, jako by jimi změna držby vůbec nebyla nastala.

O přírůstku hodnoty.

§ 5.

Přírůstek hodnoty jest rozdíl mezi zcizovací hodnotou nemovitosti (podílu na nemovitosti), t. j. hodnotou při převodu, který jest podnětem k vyměření dávky, a mezi hodnotou nabývací; za tuto hodnotu nabývací jest pokládati hodnotu při posledním převodu dávce podrobeném nebo ve smyslu §§ 2 a 3 od dávky osvobozeném. Při zcizení, jemuž předcházeli některý z převodů v § 4, č. 4. až 6., vyznačených, jest podle toho rozhodnou hodnota pozeníku v jeho původní podobě.

Za zcizovací a nabývací hodnoty platí zpravidla zjištěné zcizovací a nabývací ceny, k nimž jest připočísti užítky zcizitelem vyhrazené a břemena, nabyvatelem převzatá, jakož i hodnotu ostatních vedlejších plnění mimo kupní cenu smluvených, zejména i dávku z přírůstku hodnoty, zavázal-li se nabyvatel je zaplatiti.

Je-li jedné ze smluvních stran vyhrazeno právo, aby volila nebo aby v určitých mezích určila objem vzájemného plnění, rozhoduje pro vyměření dávky nejvyšší možná částka jako plnění vzájemné.

Hodnota plnění nebo užitků se opakujících stanoví se obdobně podle ustanovení platných pro vyměření poplatků státních.

Kde to pravidla výslovně uvádějí, nastupuje na místo těchto cen obecná hodnota v době nabytí nebo zcizení.

K ceně (hodnotě) příslušenství se při vyměrování dávky z přírůstku hodnoty nehledí.

O smlouvách směnných a dělení společných pozemků.

§ 6.

Při směnných smlouvách o nemovitostech (podílech na nemovitostech) jest přírůstek hodnoty každé směnované nemovitosti (podílu na nemovitosti) zvláště vyšetřiti a dávku na jeho základě předepsati pro obec, kde ta která nemovitost leží. K přírůstku hodnoty nemovitosti, jež leží mimo území platnosti tohoto řádu, se nehledí.

Při převodu za účelem dělení nemovitostí, jež jsou ve spoluvlastnictví, jest, pokud se nepoužije § 4, použití obdobně ustanovení § 1, odst. 6. a 7.

O hodnotě nabývací.

§ 7.

Nedá-li se nabývací cena bezpečně zjistiti, nebo jsou-li pochybnosti o tom, odpovídá-li zjištěná nabývací cena obecné hodnotě nemovitosti (podílu na nemovitosti) v době nabytí, může vyměřující úřad vzíti za základ výpočtu přírůstku hodnotu vyšetřenou obecnou hodnotou v době nabytí. O tom, jsou-li v daném případě podmínky pro to, aby byla vzata za základ obecná hodnota v době nabytí, rozhoduje vyměřující úřad dle volného uvážení.

Bylo-li nabyto nemovitosti nucenou dražbou, platí za nabývací cenu nejvyšší docílené podání, aniž by tím byla dotčena platnost odst. 1. Vydražil-li nemovitost hypotekární věřitel a vyšel-li na prázdno s celou svou pohledávkou nebo s její částí a nebere-li se za základ obecná hodnota v době nabytí, jest k nabývací hodnotě připočísti prokazatelný schodek, avšak nejvýše do odhadní hodnoty, která při projednávání nucené dražby byla zjištěna.

Prodá-li se nemovitost, která byla zavázána pro hypotekární pohledávku vydražitelovu jako vložka hlavní nebo vedlejší, počítá se část nekryté pohledávky, kterou lze připočísti k nejvyššímu podání, dle poměru odhadních hodnot v řízení dražebním zjištěných, po případě dle poměru berních odhadních hodnot nemovitostí simultánně ručících.

Při prvním převodu nemovitosti po nabytí platnosti těchto pravidel, platí za její nabývací cenu (hodnotu) cena (hodnota) v době posledního před počátkem platnosti tohoto řádu uskutečněného převodu, jenž nenáleží do třídy převodů uvedených v § 4.

Stal-li se poslední převod před 1. lednem 1914, platí za nabývací cenu obecná (prodejná) cena v den 1. ledna 1914, neprokáže-li strana, že sama nabytá nemovitosti úplatně za cenu vyšší; v tomto případě bere se za základ tato cena.

Přípočty.

§ 8.

K nabývací ceně (hodnotě) jest za účelem vyšetření přírůstku hodnoty, jenž dávce podléhá, připočítati:

1. veškeré prokazatelné náklady, které zcizitel nebo jeho právní předchůdcové učinili k trvalému zvýšení hodnoty nemovitosti v době, která jest vzata za základ k vyměření dávky (§ 11), pokud nejsou kryty subvence-mi nebo jinými bezplatnými věnováními a pokud se předmět tohoto nákladu ještě na nemovitosti nalézá, a jen do výše jeho hodnoty v době zcizení,

2. 10% z nabývací ceny (hodnoty) jako paušální náhradu zvláštních vydání, spojených s dřívějším nabytím (za poplatky převodní, odměny za zastupování, zprostředkování atd.).

Byly-li v době rozhodné pro výpočet přírůstku hodnoty bezplatně odstoupeny pozemky pro veřejné silnice a místa, vpočítá se veškerá dřívější nabývací cena na zbývajících část pozemků.

O hodnotě zcizovací.

§ 9.

Nedá-li se zcizovací cena bezpečně zjistiti nebo jsou-li pochybnosti o tom, odpovídá-li vyšetřená zcizovací cena obecné hodnotě nemovitosti (podílu na nemovitosti), může vyměřující úřad vzíti za základ výpočtu přírůstku hodnoty vyšetřenou obecnou hodnotu

v době zcizení. O tom, jsou-li v daném případě podmínky pro to, aby byla vzata za základ obecná hodnota v době zcizení, rozhoduje vyměřující úřad dle volného uvážení.

K ceně zcizovací budiž připočteno odškodnění za zmenšení hodnoty, kterého se majiteli dostalo v době pro výpočet přírůstku hodnoty rozhodné, pokud nelze prokázati, že ho bylo použito k nápravě škody, v kterémžto případě se odškodnění toto srazí z nákladů dle § 8, čís. 1., započitatelných.

K ceně zcizovací připočte se také hodnota předmětů, které byly v rozhodné době (§ 11) z podstaty nemovitosti vybrány. Vychází-li se však od obecné hodnoty v době nabytí (§ 5, odst. 5.), budiž na místě přípočtu ke zcizovací ceně zjištěno, jakou hodnotu by byla měla nemovitost při nabytí, kdyby byla bývala ve stavu, ve kterém jest v době zcizení, a budiž tato hodnota vzata za základ vyšetření přírůstku hodnoty.

O částečném zcizení v celku nabytých nemovitostí a o jednotlivém zcizení nemovitostí po částech nabytých.

§ 10.

Zcizí-li se část souboru nemovitostí, nabytého v celku, vyšetří se nabývací cena (hodnota), připadající na zcizenou část podle poměru její plošné výměry k plošné výměře celého souboru nemovitostí. Stejně vyšetří se při zcizení ideálního vlastnického podílu nabývací cena (hodnota) podle poměrné výše vlastnického podílu z nabývací ceny (hodnoty) celé nemovitosti. Vpočítání v § 8 připuštěná mají se státi v poměru, který byl vzat za základ při vyšetření ceny nabývací.

Zcizí-li se v celku nemovitost, jejíž skutečných nebo ideálních podílů bylo nabyto v různých dobách, děje se vyšetření dávkou povinného přírůstku hodnoty a vyměření dávky pro každou z těchto částí zvláště tak, že se zcizovací cena (hodnota) celé nemovitosti rozdělí na jednotlivé části podle plošné výměry a při ideálních podílech podle poměru podílů a porovná s dřívější nabývací cenou (hodnotou) jednotlivých podílů.

Obdobně jest si počínati, zcizí-li nemovitost společnost v § 1, odst. 6., uvedená a byla-li dávka z jednotlivých podílů nemovitosti již dříve vyměřena při změně osob nebo poměru podílů společníků.

Při nestejně jakosti částí souboru nemovitostí budiž zjištěna cena jednotlivých podílů místo podle plošné výměry (odst. 1. a 2.) vyšetřením jejich obecných hodnot.

O základu vyměření.

§ 11.

Pro vyšetření přírůstku hodnoty (§§ 5 až 10) jest rozhodným obsah a doba zcizovacího jednání (vyvlastňovacího nálezu, rozsudku), na jehož základě se převod děje.

Při výpočtu doby držby neběře se ohled na dobu držby před 1. lednem 1914.

Od přírůstku hodnoty dle svrchu uvedených ustanovení vyšetřenému odpočte se 5% ceny (hodnoty) nabývací (§ 7) zvětšené o přípočty dle § 8 jako část dávce nepodléhající.

Zbytek vezme se pak za základ pro vyměření dávky.

O výši dávky.

§ 12.

Dávka z přírůstku hodnoty činí v procentech z částky, která byla vzata za základ vyměření dávky:

5% při vzestupu hodnoty nad	5% až včetně do	10%
6% " " " "	10% " " "	20%
8% " " " "	20% " " "	30%
10% " " " "	30% " " "	40%
12% " " " "	40% " " "	50%
15% " " " "	50% " " "	75%
18% " " " "	75% " " "	100%
23% " " " "	100% " " "	150%
25% " " " "	150%	

nabývací hodnoty zvětšené přípočty dle § 8.

Pro určení procenta dávky rozhodným jest veškerý přírůstek hodnoty, čítajíc v to i část 5 procent dávce nepodléhající (§ 11).

Po srážce dávky z přírůstku hodnoty podle vyššího stupně nesmí dávkou povinnému zůstat z přírůstku hodnoty méně, než by mu zbylo, kdyby přírůstek hodnoty nepřekročil nejvyšší částky pro nejbližší nižší stupeň ještě přípustný.

Dávka podle odst. 1. a 2. vypočtená sníží se o 10%, trvá-li držba pro vyměření dávky rozhodná déle než 10 let, a o 20%, trvá-li doba pro vyměření dávky rozhodná déle než 20 let.

Kdo dávku platí a za ni ručí.

§ 13.

Dávku z přírůstku hodnoty platí zcizitel, je-li však zcizená nemovitost (podíl na ne-

movitosti) ve spoluvlastnictví, všichni spoluvlastníci rukou nerozdílnou.

Ukládací řízení provádí se výhradně se zcizitelem a toliko jemu se dávka předpisuje.

Při nedobytnosti dávky u zcizitele ručí za ni nabyvatel. Nabyvatel však může žádati, aby vyměřující úřad výši dávky, nad kterou na něm nemůže býti ručení požadováno, nejkratší cestou a bez závazku vůči zciziteli vyšetřil a jemu oznámil.

Více nabyvatelů ručí rukou nerozdílnou.

§ 14.

Při několika po sobě jdoucích mimoknihovních převodech jest vypočtené dávky sečísti, při čemž se na převody, které jsou podle § 3, čís. 1., od dávky osvobozeny, nehledí, jako by se jimi držení nebylo změnilo.

V tomto případě jest za zcizitele pokládati prvního zcizitele, za nabyvatele posledního nabyvatele; s ním jsou i přechodní nabyvatelé podle svého podílu na celkové povinnosti rukou nerozdílnou k placení zavázáni.

Stejně ručí, kdo práva zcizovacím jednáním nabytá převede na třetího nebo dodatečně prohlásí, že jich pro třetího nabyt.

Vyhradí-li si kdo za účelem, aby se vyhnul dávce, požitky nebo práva na nemovitostech, aniž by nemovitost byla převedena, nebo převede-li se v tomto úmyslu nemovitost způsobem, který dávce nepodléhá, rovná se takové právní jednání převodu dávce podléhajícímu.

O řízení ukládacím.

Úřady.

§ 15.

Dávku z přírůstku hodnoty předpisuje obecní starosta a vybírá ji obecními orgány, pokud není vládou podle ustanovení 2. odst. §u 37 a 4. odst. §u 35 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., ustanoveno jinak.

Jde-li o nemovitost, ležící v několika obcích, je předepsati dávku starostou každé jednotlivé obce z přírůstku hodnoty té části nemovitosti, která v obci leží. Při tom užiti jest ustanovení § 10 obdobně.

O povinnosti podati oznámení a vysvětlení.

§ 16.

Každý zcizitel (§ 13), též v případech § 14, jest povinen oznámiti do 14 dnů písemně nebo

protokolárně vyměřujícímu úřadu (§ 15) zcizovací jednání, jež jest základem převodu (§ 1), uvést při tom veškeré pro vyměření dávky podstatné skutečnosti a připojit potřebné listiny v prvopise neb ověřeném opise. Na vyzvání vyměřujícího úřadu jest povinen ve lhůtě mu určené, nejméně čtrnáctidenní, podati přiznání k dávce z přírůstku hodnoty, podle vzorce k tomu cíli vydaného. Z tohoto přiznání musejí býti zřejmy okolnosti potřebné pro vyměření dávky. Jest dále povinen, aby o určitých, pro vyměření dávky závažných skutečnostech podal vysvětlení, byl-li k tomu vyměřujícím úřadem vyzván. Nevyhoví-li vyzvání, aby podal přiznání neb vysvětlení v dané lhůtě, ačkoliv na následky nevyhovění byl výslovně upozorněn, vyměří úřad dávku na základě pomůcek, které má po ruce.

Okolnosti, na základě kterých se činí při vyměřování dávky nárok na výhody (přípočty a pod.), jest v přiznání uvést a hodnověrně prokázati, jinak k nim při vyměřování dávky nebude hleděno.

Dané lhůty může vyměřující úřad na odůvodněnou žádost prodloužiti.

Podávati vysvětlení o skutečnostech s nabytím nemovitostí spojených jest povinen též nabyvatel. Spoluvlastníci nemovitosti jsou povinni uvést již v oznámení společného zmocněnce, jinak jest úřad oprávněn pokládati kteréhokoliv spoluvlastníka za zmocněnce ostatních.

Stejnou povinnost podávati oznámení a vysvětlení mají společnosti uvedené v § 1, odst. 6., o změnách v osobách a v poměru podílu společníků.

Jak se hodnota vyhledá.

§ 17.

Nemají-li se dle ustanovení tohoto řádu vzítí za základ pro vyměření dávky udané ceny, buďtež hodnoty na jejich místo nastupující určeny takto:

Neuvede-li strana ničeho o obecných hodnotách, vyzve ji vyměřující úřad, aby tak do 14 dnů učinila. Má-li úřad vyměřující za to, že udání strany jest správné, vyměří dávku. Není-li tomu tak, oznámí straně, jakou částku míní při vyšetření přírůstku vzítí za základ, a zároveň ji vyzve, urče lhůtu, aby se vyjádřila, s tím, že bude považováno za souhlas, nedojde-li její vyjádření ve lhůtě určené.

Nepodá-li strana ani po vyzvání (§ 16) přiznání k dávce, nebo nevyhoví-li ve lhůtě stanovené vyzvání, aby udala obecné hodnoty, nebo neprojeví-li ve stanovené lhůtě, že s oceněním hodnoty, které jí bylo úřadem vyměřujícím oznámeno, nesouhlasí, budiž dávka vyměřena na základě hodnot úředně předpokládaných.

Projeví-li strana ve lhůtě jí dané nesouhlas s výší jí sdělené hodnoty, dá vyměřující úřad vyšetřiti hodnotu, nebylo-li docíleno dohody, soudním odhadem.

Konal-li se v roce před dobou, pro niž se má hodnota zjistiti, nebo v roce po tom soudní odhad, může vyměřující úřad vzítí za základ odhadní hodnotu při tom zjištěnou.

Výlohy soudního odhadu hradí ten, kdo jest povinen dávku platiti, je-li podle výsledku odhadu buď nabývací hodnota více než o 12·5% nižší, nebo zcizovací hodnota více než o 12·5% vyšší, než jak bylo stranou udáno.

O r o z k a z u p l a t e b n í m, z á r u č n í m, o d o r u č e n í a p r o s t ř e d c í c h o p r a v n ý c h.

§ 18.

O vyměření dávky jest vyrozuměti toho, kdo jest povinen ji platiti, platebním rozkazem, z něhož musí býti zřejmým podklad vyměření (nabývací cena, zcizovací hodnota, co bylo vpočítáno, jak co bylo rozděleno, zjištěný přírůstek hodnoty, poměr přírůstku hodnoty k nabývací hodnotě, doba držby) a výpočet dávky.

Stejně uvědomiti jest ručitele, že na něj došlo.

Platební (záruční) rozkaz doručiti jest způsobem nařízeným pro doručování v záležitostech dávky z majetku — § 63 zák. ze dne 8. dubna 1920, čís. 309 Sb. z. a n. (§§ 267 a 268 zák. ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z., o přímých daních osobních, změněného zákonem ze dne 23. ledna 1914, čís. 13 ř. z.).

§ 19.

Do platebního (záručního) rozkazu lze podati ve 14denní lhůtě po jeho doručení odvolání, které jest podati u úřadu, který vydal platební rozkaz. Odvolání nemá účinku odkládacího.

O odvolání rozhoduje, byla-li dávka vyměřena obecním starostou, obecní zastupitelstvo, jinde orgán, který nařízením vlády (§ 15) jest k tomu určen.

Do rozhodnutí obecního zastupitelstva lze si stěžovati ve lhůtě 14denní po jeho doručení k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu,*) v dalším postupu instancí k vyššímu dohlédacímu úřadu.)*

Rozhodnutím a příkazům vydaným před vyměřením dávky, nelze, vyjímajíc případ § 25, odst. 2., odporovati zvláštním prostředkem opravným, nýbrž teprve odvoláním proti vyměření dávky.

Ukáže-li se udání, učiněné v odvolání o cenách a nákladech, po šetření zvláště nařízením buď zcela nebo z největší části nesprávným, nese zvláštní útraty tohoto šetření odvolatel.

Zkrácené řízení.

§ 20.

Nepřevyšuje-li dávka, jež má býti předepsána, částku 200 korun, může vyměřující úřad vyměřiti dávku, aniž by provedl řízení předepsané v předchozích paragrafech. Dávkou povinný může do 14 dnů po doručení platebního (záručního) rozkazu u vyměřujícího úřadu odporovati. Odporem pozbývá platební (záruční) rozkaz platnosti a jest zavéstí řádné řízení.

Lhůty.

§ 21.

Při počítání lhůt, uvedených v těchto pravidlech, nečítají se dny, po které pošta podání dopravuje, bylo-li poště odevzdáno na úřední potvrzení. Případá-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek, končí lhůta následujícím všedním dnem.

O placení.

§ 22.

Dávku jest zaplatiti do 14 dnů po doručení platebního (záručního) rozkazu u pokladny úřadu, který dávku vyměřil. Nebyla-li dávka v této lhůtě zaplacená, vybírá se 6%ní úrok z prodlení ode dne splatnosti.

O vrácení dávky.

§ 23.

Bylo-li odvolání podanému proti platebnímu rozkazu vyhověno, vrátí se částka neprávem zaplacená s připočtením 6% ročních

*) viz § 48 zákona.

náhradních úroků ode dne zaplacení do dne, kterého byla strana o vyřízení odvolání zpravena.

Dávka se nevybírání a zaplacená se vrací bez náhradních úroků, bylo-li právní jednání, které je základem převodu, pravoplatným soudním nálezem zrušeno, nebo bylo-li od něho upuštěno a prokáže-li strana, že státní poplatek převodní z právního jednání předepsaný byl odepsán, protože jednání nebylo uskutečněno.

Nevybere-li se nebo vrátí-li se dávka z těchto důvodů, jest zcizení ve smyslu tohoto řádu míti za nevykonané.

O zvýšení dávky.

§ 24.

Nepodá-li strana dávkou povinná nebo její zmocněnec oznámení podle § 16 předepsané, nebo činí-li za ukládacího řízení udání, která mohou způsobiti zkrácení dávky, nebo zamlčí-li při podávání vysvětlení podstatné skutečnosti, může jí býti bez trestního řízení zvýšena dávka až do trojnásobné částky, o kterou dávka byla nebo mohla býti zkrácena.

Prokáže-li však strana, že předepsaného oznámení nepodala, nebo nesprávná udání učinila, nebo skutečnosti zamlčela v omluvitelném omylu, nebo aspoň bez úmyslu zkrátiti dávku, možno dávku zvýšiti nejvýše o 10%.

Zvýšenou dávku jest předepsati osobě dávkou povinné; která její zvýšení zavinila; bylo-li zvýšení dávky zaviněno zmocněncem několika osob, povinných platiti rukou nerozdílnou, jest předepsati zvýšenou dávku všem zmocnitelům společně.

Ustanovení §§ 18 až 23 platí obdobně o řízení při zvýšení dávky.

O trestním řízení.

§ 25.

Nepředloží-li ten, kdo jest povinen dávku platiti, na vyzvání příznání k dávce, nebo odepře-li podati vysvětlení, nebo nepodala-li jiných oznámení podle ustanovení těchto pravidel osoba k tomu povinná, nebo podá-li oznámení nebo vysvětlení nesprávná vědomě a v úmyslu vyhnouti se placení dávky, může mu býti uložena pokuta až do 100 korun, pokud nejde o činy spadající do pravomoci řádných soudů. Trestní řízení provede příslušný finanční úřad (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.).

Mimo to jest dávkou povinnému uložití výlohy šetření vzešlé tím, že odepřel podati vysvětlení.

Dopustí-li se osoba dávkou povinná činů neb opominutí v odst. 1. zmíněných bez úmyslu vyhnouti se dávce, bude potrestána pokutou pořádkovou ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

O nuceném vymáhání.

§ 26.

Dávku nebo pokutu včas nezapravenou vymáhá úřad, který dávku předepsal.

Tímto úřadem potvrzený výkaz o nedoplatcích tvoří exekuční titul. O vymáhání a řízení exekucním platí též ustanovení jako pro vymáhání daní přímých.

O promlčení.

§ 27.

O promlčení dávky platí též ustanovení jako o promlčení daní přímých.

Jak se užije výnosu dávky, zvýšených dávek a pokut.

§ 28.

Z výnosu dávky předepsané a skutečně vybrané jinými než obecními orgány (§ 15) patří orgánu, jenž dávku předepsal a vybral, odškodné, jehož výše se řídí podle skutečného správního nákladu a podle výnosu dávky, nesmí však nikdy činit více než 15% výnosu dávky. Při výpočtu výnosu dávky jest dovoleno odpočítati jen zpětné náhrady, náhradní úroky, výlohy soudního odhadu a exekuce.

Jinak plyne výnos dávky zcela do pokladny obce k úhradě vydání rozpočtu.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce, v níž leží nemovitost, která jest předmětem dávky.

O spolupůsobení soudů a finančních úřadů.

§ 29.

Vyměřující úřad jest oprávněn požadovati od soudů a finančních úřadů data týkající se převodů nemovitostí neb změn v osobách a v poměru podílů společníků, kupní resp. soudní cenu odhadní a úřady jsou povinny dožádání tomu vyhověti.

§ 30.

Tato pravidla o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí nabývají účinnosti ode dne jich vyhlášení a platí pro převody nastalé od tohoto dne.

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ OBECNÍ DÁVKY ZE ZÁBAV VE VŠECH OBCÍCH REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

§ 1.

Dávku ze zábav jest platiti ze všelikých zábav, pořádaných v obci, v místnostech nebo na otevřených prostranstvích, vyjímajíc zábavy domácí, t. j. zábavy konané bez úplaty v kruhu rodinném a v domácnostech soukromých.

§ 2.

Dávce ze zábav podrobeny jsou zejména tyto zábavy:

1. taneční zábavy,
2. produkce a podívané všeho druhu, k nimž jest třeba úředního povolení, jako představení divadelní všeho druhu, jmenovitě též představení kinematografická, divadel varietních, představení zpěvních síní a kabaretů, koncerty (vyjímajíc koncerty, pořádané bezplatně na veřejné přístupných prostranstvích, a dále koncerty uvedené v § 3, č. 4.), přednášky a recitace, výstavy, musea, panoramy, panoptika, kukátka, stereoskopické automaty, cirkusy, zvěřince, výkony gymnastů, ekvilibristů a pod., zábavná jízda na zvířatech, kolotočích, houpačkách, lodičkách a na kole, dostihy, závody ve střelbě do terče a na umělé ptáky, závody při hře v kuželky a na kulečnicku, kluziště, bruslení na kolečkách, házení kroužky, tomboly, zápasy sportovní.

§ 3.

Dávce nejsou podrobeny:

1. podniky, jež slouží výhradně účelům vědeckým, vzdělávacím nebo vyučovacím, na př. veřejná musea, umělecké výstavy, přednášky se světelnými projekcemi pořádané úřady, školami a podniky vědeckými, uměleckými atd., lidovýchovné přednášky, recitace a kursy přednáškové i hudební pořádané Svazem osvětovým nebo jednotlivými osvětovými sbory,

zkoušky zpěváckých a orchestrálních spolků, tyto, nejsou-li obecnstvu přístupny, produkce a závody tělocvičných sdružení, řídících se stanovami úředně schválenými, ale jen pokud, pokud jsou rázu domácího (produkce v tělocvičnách), přístupny bez vstupného a pokud jest jejich účelem ukázati veřejnosti pokrok v tělesné výchově a duševní disciplině členstva sdružení. Nepatří sem taneční hodiny.

2. podniky, pořádané výhradně žáky veřejných nebo práva veřejnosti požívajících obecných, občanských a středních nebo uměleckých škol za souhlasu dozorcích úřadů školních a jako doplněk školy nebo pořádané výhradně pro žáky zmíněných škol, jakož i podniky mateřských školek v těchto školkách pořádané.

3. divadelní představení ve vlastním slova smyslu, t. j. reprodukce některého díla dramatického spisovatele neb operního skladatele, provedená na divadle ať herci z povolání neb ochotníky. Toto osvobození však neplatí, je-li divadelní představení spojeno s taneční zábavou, hudbou mezi jednáním (není-li tato součástí hry jako t. zv. hudba scénická), nebo s jinou zábavní produkcí, uvedenou v § 2, č. 2.

4. koncerty kvalifikovaných neb uznaných hudebních (i zpěvních) umělců nebo jich souborů, pokud jsou pořádaný při sedadlech, aniž by se při produkci podávaly pokrmy nebo nápoje. Za kvalifikované neb uznané hudební (i zpěvní) umělce nebo jich soubory považují se ve smyslu těchto ustanovení jenom ti, kdož se o tom vykáží potvrzením ministerstva školství a národní osvěty.

Rozhodnutím obecní rady mohou býti od dávky zcela nebo částečně osvobozeny produkce nuzných podnikatelů, kde úplata obecnstvem poskytovaná má povahu almužny.

§ 4.

Dávku platiti jest povinen podnikatel zábavy (ředitel, pořadatel, spolek, výbor a pod.).

Při zábavách pořádaných v hostinci nebo kavárně, vinárně, ve spolkové místnosti, kasině nebo v jiné uzavřené společnosti ručí za řádné placení dávky rukou společnou a nerozdílnou též ten, kdo v místnostech, v nichž jest zábava pořádaná, provozuje živnost hostinskou nebo výčepnickou jako majitel nebo pachtýř živnosti, nejde-li o takové místnosti, nájemce místností spolkových a pod., nejsou-li tyto najaty, vlastník místnosti.

§ 5.

Dávku jest platiti:

1. z pravidla jako dávku ze vstupenek,
2. výjimečně paušálem.

§ 6.

Při zábavách pořádaných za úplatu předem stanovenou smí se vstup do zábavy připustiti jen, byla-li koupena vstupenka obcí okolkovaná, za niž byla dávka podle ustanovení těchto pravidel zaplácena.

Platí-li se vedle jednotného vstupného do zábavy ještě zvláštní vstupné do jednotlivých oddílů zábavy nebo zvláštní úplata za účastenství na zábavě, jest platiti dávku z každé vstupenky a z každé úplaty.

Při zábavách, při nichž se vybírá vstupné, není dovoleno dávku paušalovati. Kdo by v takovém případě v zastoupení obce povolil paušalování dávky, ručí osobně za škodu obci tím způsobenou.

O náhradě škody platí předpisy § 5 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., obdobně.

§ 7.

Dávka ze vstupenek (§ 5) se platí z každé vstupenky podle této sazby:

- a) při vstupném až včetně
do 1 Kč 10 h,
- b) při vyšším vstupném až včetně
do 2 Kč 40 h,
- c) při vyšším vstupném až včetně
do 5 Kč 20% vstupného,
- d) při vyšším vstupném až včetně
do 10 Kč 30% vstupného,
- e) při vyšším vstupném až včetně
do 20 Kč 40% vstupného,
- f) při vstupném vyšším
než 20 Kč 50% vstupného.

Z volných (čestných, členských a pod.) lístků se vyměřuje dávka podle vstupného zapravovaného platícími účastníky za ten druh míst, k jejichž použití tyto lístky opravňují.

Lístky předplatní, tuctové atd. podrobeny jsou též dávce jako lístky jednotlivé; dávka se tu vypočítá podle počtu představení, k jichž návštěvě lístky takové opravňují.

Ze vstupenek, jež opravňují ke vstupu bez omezení na určitý počet představení, se vyměří dávka 20% z ceny lístků.

Od dávky jsou osvobozeny osoby, které se zúčastní zábav v §§ 1 a 2 naznačených, vykonávající úředně službu dozorčí, bezpečnostní nebo zdravotní, jsou-li opatřeny úřední legitimací, pak referenti tisku, mají-li žurnalistickou legitimaci, jakož i podnikatel zábavy, zřízení a výkonný personál představení nebo produkce.

§ 8.

Pořadatelé zábav přístupných na vstupenky mají podati vstupenky (bloky), jež musí být opatřeny kontrolními útržky, v počtu potřebném nejméně pro jedno představení nebo pro jeden večer, včas u obecní (městské) rady v obvyklých úředních hodinách k okolkování spolu s výpočtem dávky podle vstupenek k okolkování předložených, když byli před tím složili celou částku dávky na vstupenky tyto připadající, vypočtenou dle výše skutečné ceny každé jednotlivé vstupenky. Jiných než úředně okolkovaných a kontrolním útržkem opatřených vstupenek nesmí být používáno. Jak na vstupence, tak na útržku budiž jasně vyznačen den a místo zábavy, počet osob, jež mohou vstupenky použít, platí-li vstupenka pro více osob, pak cena vstupenky a dávka na ni připadající. Obec má právo ustanovit, že smí být užito pouze vstupenek jí vydaných.

Lístky předplatní, pokud jeden lístek opravňuje ke vstupu na několik představení, nemusí být opatřeny kontrolními útržky, musí však být před vydáním předloženy obecní (městské) radě, aby byly okolkovány, spolu s výpočtem dávky, při čemž sluší současně zapraviti dávku dle ceny předplatného za všechna představení, pro něž lístky ty platí.

Nad to náleží pořadatelům předložit obecní (městské) radě před počátkem zábavy seznam všech vydaných lístků předplatních.

§ 9.

Za nepoužité vstupenky, nebo za vstupenky, za něž návštěvníkům bylo vstupné vráceno proto, že představení bylo odřeknuto, nebo přerušeno, jest vrátiti dávku napřed zaplacenou, bylo-li o vrácení žádáno nejdéle do 8 dnů po dnu, který byl pro představení určen.

Žádost o vrácení sluší podati tím, kdo jest dávkou povinen (§ 4), ústně nebo písemně u obecní (městské) rady a s ní předložit vstupenky, za něž se kdo vrácení dovolává, s výpočtem částky, která má být vrácena, a s potvrzením, že dávka byla skutečně zaplacená.

Nepoužité vstupenky musí ještě mít útržek; u vstupenek, za něž návštěvníkům

bylo vstupné vráceno, musí být útržky spolu předloženy.

Není-li nijakých závad a vrátí-li se vstupenky, vyplatí obecní (městská) rada náhradu bez dalších průtahů. Jinak sluší důvody zamítnutí žádosti oznámiti žadateli písemně.

Z lístků předplatních nebo volných nebo takových, jež opravňují ke vstupu bez omezení na určitý počet představení, jejichž majitelé se představení nezúčastnili, se dávka nevrací.

§ 10.

Podnikatelé zábav za vstupné jsou povinni sami osobně nebo svými zřizenci bděti nad tím, aby používáno bylo toliko vstupenek úředním kolkem a kontrolním útržkem opatřených, po případě úředně kolkovaných lístků předplatních a aby nikdo — nehledě k orgánům úředním — bez takovéto vstupenky neměl přístupu. Za účelem dozoru jest obecensťo povinno vstupenky, od nichž byl útržek oddělen, až do konce zábavy uschovati.

§ 11.

Orgánové obecní, kteří byli k tomu konci opatřeni od obecního starosty písemným ověřením, mohou při pokladně nebo u vchodu a rovněž i v zábavní místnosti samé bez újmy představení kontrolovati, zdali se předpisů těchto pravidel zachovává.

Podnikatelé a jich zřizenci mají za tím účelem obecním orgánům k přání jich býti nápomocni; také majitelé vstupenek jsou zavázáni ukázati jim na požádání vstupenky, od nichž útržek byl oddělen, pokud se týče lístky předplatní. Nemohou-li se jimi vykázati, musí bez újmy případného trestního řízení (§ 15) zaplatiti ihned dávku znova, a to dle sazby nejvyšší.

Týž dozor mohou vykonávati také samosprávné dohlédací úřady orgány k tomu delegovanými.

§ 12.

Paušální dávku jest platiti:

1. při zábavách bezplatných,
2. při zábavách nepřipravených nebo neočekávaně konaných.

K žádosti dávkou povinného může býti obecní radou povoleno paušalování dávky při zábavách, při nichž

- a) jest obvyklo vybírání,

b) se vstupné vybírá zvýšením cen nápojů nebo jídel.

Zaplacení dávky paušálem může být přiznáno jak za jednotlivou zábavu, tak také při zábavách ve stejnoměrných obdobích se opakujících v době jednoho týdne nebo jednoho měsíce.

§ 13.

Dávka paušální činí za jednu zábavu nebo za den nejméně 3 Kč a nejvýše 1000 Kč.

Obecní starosta, stanově výměru paušálu, hledí při tom ke všem okolnostem, z nichž se dá soudit na hrubý příjem, jehož pravděpodobně bude docíleno, jako při tanečních zábavách na počet hudebníků, velikost místností, v nichž se zábava koná, pravděpodobný počet účastníků atd., při jinakých zábavách na druh zábavy, velikost podniku a pravděpodobný hrubý příjem.

Dávku paušální jest zapraviti před počátkem zábavy; ze zábavy nepřipravené, pokud se týče neočekávaně konané, kterou nebylo lze dříve oznámiti, jest dávku zapraviti v nejbližších 24 hodinách. Neděle a všeobecné svátky se do této lhůty nepočítají.

§ 14.

Proti předpisu dávky ze zábav, jakož i proti rozhodnutí o žádosti za vrácení dávky podati lze odvolání.

Odvolání podati jest u obecního úřadu do 14 dnů počítajíc ode dne vyrozumění, za kteréžto jest ohledně předpisu dávky považovati potvrzení o zaplacené dávce.

O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo, z jehož rozhodnutí lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu (§ 48 zákona). Rozhodnutí tohoto jest konečné. Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 15.

Kdo vědomě a s úmyslem vyhnouti se placení dávky jedná proti ustanovením těchto pravidel, bude potrestán, pokud nejde o činy spadající do pravomoci řádných soudů, příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč.

Kdo jedná jinak proti ustanovením těchto pravidel, jmenovitě tedy kdo z návštěvníků zábav se nepodrobí kontrolním předpisům (§ 11), bude potrestán pokutou pořádkovou ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty případnou chudinskému fondu obce, v níž se zábava pořádá.

§ 16.

O promlčení dávky platí též ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 17.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, platiti jest 6% ní úroky z prodlení, činí-li dávka v tom kterém jednotlivém případě vyměřená aspoň 50 Kč.

§ 18.

Dávku, případně pokutu včas nezapravenou dobývá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí též pravidla jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 19.

Výnosu dávky se upotřebí k.....

(*Znění pouze pro Čechy: Z výnosu dávky obdrží pražský fond nemocniční 10%, které jest mu odváděti čtvrtletně pozadu.*)

Zbytku výnosu se upotřebí k.....)

DODATEK IV.

(K § 38 zákona.)

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ DÁVKY Z NÁJEMNÉHO NEBO Z POUŽÍVANÝCH MÍSTNOSTÍ.

Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne....., č....., podle ustanovení § 38 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., k usnesení obecního zastupitelstva v..... ze dne....., aby v obci..... vybírána byla ode dne..... do dne..... obecní dávka z nájemného a z používaných místností podle těchto pravidel:

§ 1.

Základem pro vyměření dávky jest celoroční, k vyměření daně činžovní přiznané a

*) Pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

úředně upravené nájemné a činžovní hodnota místností, ze kterých se nájemné neplatí. Obnos celoročního nájemného se vypočte podle posledního čtvrtletí činžovního roku, bezprostředně předcházejícího před obdobím, na které se činžovní daň ukládá a do kterého rok, pro který se dávka vyměřuje, spadá, u předmětů dávky pak, které vznikly teprve v roce berním, podle činže, resp. činžovní hodnoty za ono čtvrtletí, kdy se předmětu dávky počalo užívat.

Sazba dávky činí:

při nájemném (činžovní hodnotě)

do 200 Kč	včetně	0%
přes 200 „ do 400 Kč	„	3%
„ 400 „ „ 600 „	„	5%
„ 600 „ „ 1200 „	„	8%
„ 1200 „ „ 2000 „	„	12%
„ 2000 „ „ 3000 „	„	15%
„ 3000 „ „ 4000 „	„	20%
„ 4000 „	„	25%

V domech postavených v letech 1917 a dalších se zvyšuje dávky prosté minimum na 400 Kč včetně, při nájemném (činžovní hodnotě) vyšším se sazba snižuje na polovici sazeb.

Sazba se řídí výší nájemného (činžovní hodnoty), placeného z každého jednotlivého bytu, jednotlivé místnosti nebo souboru místností, pro sebe pronajatých. Užívá-li však táž osoba nebo několik osob ve společné domácnosti žijících v témže domě několika bytů nebo i jednotlivých místností, jest vyměření dávku sazbou připadající na úhrnné nájemné (činžovní hodnotu).

Poznámka k § 1.

Znění odst. 1. hodí se na případy, ve kterých obec založí ukládání dávky na údajích sloužících za základ pro uložení daně činžovní. Není však vyloučeno, aby si obec vyšetřila základ pro uložení dávky vlastními orgány, a bude to nutno v místech, která nejsou zcela podrobena dani činžovní. V těch případech by pak pravidla musela obsahovati též ustanovení o řízení k tomu nutném. Paragrafy, jež by pak bylo nutno vsunouti, jsou dále uvedeny v závorkách a nečíslovány. Odst. 1. §u 1 by pak mohl zníti: „Základem pro vyměření dávky jest úředně vyšetřené, případně upravené nájemné a činžovní hodnota místností, ze kterých se nájemné neplatí, v roce bezprostředně předcházejícím roku, pro nějž se dávka ukládá.“

Sazby uvedeny jsou příkladmo a mohou býti podle poměrů nájemních v obci a potřeby obce upraveny. Zachovati jest však pravidelně zásadu progresu s tím, že sazba 25%ní smí býti ukládána teprve při činžích nejmeně 4000 Kč přesahujících, nesmí býti nikdy

překročena a že již sazby 20%ní i při těchto činžích smí býti užito jen v případech zvláště odůvodněných.

Při povolování této dávky nutno také hleděti na případné jiné dávky a poplatky obecní, nájemné za těžující, jako bývá vodné, stočné, za odvoz popelu a smetí, a nesmí souhrn všech těchto plnění v nejvyšším stupni činiti více než 40% činže nebo činžovní hodnoty.

Osvobození od dávky při činžích nízkých omezuj se na činže vrstev hospodářsky nejslabších.

Snížení dávky pro byty a místnosti v domech postavených v letech 1917 a dalších uvedeno rovněž jen příkladmo a budiž stanoveno v poměru činže placené z těchto bytů a místností a činže placené v domech starších.

§ 2.

Dávku platiti jest povinen:

1. Každý, kdo má místnosti přímo od majitele (trvalého uživatele) domu najaty nebo komu byly místnosti bezplatně přenechány, pokud nejde o byty naturální (č. 2.), pak majitel (trvalý uživatel) domu co do místností jím samým užívaných,

2. každý držitel naturálního bytu, jestliže majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen z tohoto bytu přiznati nájemné nebo činžovní hodnotu.

§ 3.

Od dávky jsou osvobozeni, kdož na základě státních smluv nebo podle zásad mezinárodního práva nemohou býti podrobeni obecním dávkám.

Dávka se neplatí z činžovní hodnoty místností, které jsou vzhledem k svému věnování trvale osvobozeny od daně domovní.

§ 4.

Dávka jest splatna napřed ve stejných lhůtách, v jakých se v obci obvykle platí nájemné.

Je-li dávka povolena na několik roků, může v tomto čase, není-li na ten který rok nebo období dosud předepsána (§ 7), býti vybírána podle výměry roku předcházejícího s výhradou dodatečného sčítování.

Majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen od nájemníků a těch, jimž přenechal místnosti k bezplatnému užívání, dávku vybrati a odvésti obecní pokladně nejdéle do 14 dnů, počítajíc ode dne, kdy jest nájemné splatno. Týž ručí za správné zaplacení a odvod dávky.

§ 5.

Změnil-li se základ pro vyměření dávky následkem rekursu proti vyměření daně činžovní v případech, ve kterých obec nestano-

vila tohoto základu samostatně, nebo byla-li daň činžovní odepsána pro uprázdnění bytu nebo pro nedobytnost činže, nebo jestliže nastanou po předpisu dávky okolnosti, odůvodňující osvobození podle § 3, bude dávka k žádosti majitele (trvalého uživatele) domu poměrnou částkou odepsána.

Žádost podati jest u obecního úřadu do 14 dnů ode dne, kdy nastala okolnost odůvodňující odpis dávky.

Jinaké změny nastalé během roku nebo ukládacího období ve výši činže nemají vlivu na výměru dávky.

§ 6.

Údaje potřebné k vyměření dávky budou zjištěny ze spisu berní správy. Obecní úřad jest však oprávněn žádati od majitelů (trvalých uživatelů) domů vysvětlení potřebná pro vyměření dávky a případně i stanoviti samostatně činžovní hodnotu objektů dávce podrobených v poměru k činži placené z pronajatých místností stejného nebo podobného druhu v místě a hledíc k velikosti, povaze a poloze místností, jakož i ke způsobu jich užívání. Toto může se státi pouze po místní prohlídce, konané za předsednictví obecního starosty neb osoby jím k tomu zmocněné a za přítomnosti majitele domu a osoby dávkou povinné (§ 2) nebo jich zástupců, jakož i dvou majitelů domů v obci jakožto znaleců místních poměrů.

Majiteli domu a osobě dávkou povinné jest oznámiti při tom pochybnosti vzniklé o přiměřenosti přiznané činže nebo činžovní hodnoty a vyslechnouti jejich námítky.

Dobré zdání znaleců nemusí býti podáno a rozhodnutí o výši činžovní hodnoty nemusí se státi v přítomnosti majitele domu a osoby dávkou povinné.

(Místo § 6 mohou, a jde-li o místo, které není zcela podrobeno dani činžovní, musí nastoupiti tato ustanovení:

§

Každý majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen ve lhůtě, která bude obecním úřadem veřejně vyhlášena, podati přiznání k dávce z nájemného na tiskopise, který mu bude obecním úřadem dodán. V přiznání jest vyznačiti i místnosti od daně domovní trvale osvobozené, nikoli však jejich činžovní hodnotu a poznamenati důvod osvobození.

Přiznání budiž osobami k dávce povinnými potvrzeno.

§

Podaná přiznání přezkoumá zvláštní komise, sestávající z obecního starosty jako předsedy, dvou členů obecního zastupitelstva, jednoho zástupce majitelů domů v obci a jednoho zástupce nájemníků.

Komise může žádati od majitele domu a jinakých osob dávkou povinných (§ 2) potřebná vysvětlení.

Přiznané nájemné nebo přiznaná činžovní hodnota může býti zvýšena pouze po místní prohlídce konané za předsednictví obecního starosty nebo osoby jím k tomu zmocněné a za přítomnosti majitele domu a osoby dávkou povinné nebo jich zástupců, jakož i dvou majitelů domů v obci jakožto znaleců místních poměrů. Při tom hleděti jest k činži placené z pronajatých místností stejného nebo podobného druhu v místě, dále k velikosti, povaze a poloze místností, jakož i ke způsobu jich užívání.

Majiteli domu a osobě dávkou povinné jest oznámiti při tom pochybnosti vzniklé o přiměřenosti přiznané činže nebo činžovní hodnoty a vyslechnouti jejich námítky.

Dobré zdání znaleců nemusí býti podáno a rozhodnutí o výši činžovní hodnoty nemusí se státi v přítomnosti majitele domu a osoby dávkou povinné.)

§ 7.

Dávku předpisuje obecní starosta.

O předpisu dávky jest vydati majiteli (trvalému uživateli) domu nebo jeho plnomocníku platební rozkaz tak upravený, aby z něho byla zřejma výměra dávky pro každou část domu, z níž placené nájemné nebo jejíž činžovní hodnota tvoří základ pro vyměření dávky.

Majitel (trvalý uživatel) domu jest povinen o vyměření dávce všechny osoby dávkou povinné (§ 2) nejdéle ve 3 dnech vyrozuměti a, že i kdy se tak stalo, na platebním rozkaze dáti potvrditi. Neučiní-li tak, jest dotčenému poplatníku dávky práv ze škody tomuto případně vzešlé.

Spoluvlastníci domu jsou povinni oznámiti obecnímu úřadu společného zmocněnce, jinak jest úřad oprávněn pokládati kteréhokoli spoluvlastníka za zmocněnce ostatních.

§ 8.

Z platebního rozkazu může se odvolati jak majitel domu, tak i dotčená osoba dávkou povinná.

Odvolání jest podati u obecního úřadu ve 14 dnech počítajíc ode dne, kdy prošla lhůta pro vyrozumění osob dávkou povinných stanovená.

O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo, z jehož rozhodnutí lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu.*) Rozhodnutí tohoto jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

Stejně nestaví povinnosti platiti dávku rekurs podaný proti vyměřené dani činžovní.

§ 9.

Z rozhodnutí obecního úřadu o žádosti za odpis dávky podle § 5, může se odvolati pouze majitel (trvalý uživatel) domu.

Odvolání jest podati u obecního úřadu do 14 dnů počítajíc ode dne, kdy bylo majiteli (trvalému držiteli) domu doručeno vyrozumění o vyřízení žádosti.

Třetí odstavec šu 8 platí obdobně.

§ 10.

Kdo vědomě a s úmyslem, aby bylo docíleno nižší výměry dávky, učiní nesprávná udání nebo taková udání potvrdí, bude potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč, pokud se jeho jednání nejví jako čin spadající do pravomoci řádných soudů.

Kdo jinakým způsobem jedná proti ustanovení těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 11.

O promlčení dávky platí táž ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 12.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, povinen jest majitel (trvalý uživatel) domu platiti 6%ní úroky z prodlení, činí-li dávka z dotčeného domu celoročně více než 100 Kč.

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

§ 13.

Dávku, případně pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí táž ustanovení jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 14.

Výtěžku dávky užití jest k.....

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ OBECNÍ DÁVKY Z PŘECHODNÉHO UBYTOVÁNÍ.

Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne....., č....., podle ustanovení § 38 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., k usnesení obecního zastupitelstva v ze dne, aby v obci vybírána byla ode dne..... do dne..... obecní dávka z přechodného ubytování podle těchto pravidel.

§ 1.

Dávku jest povinen platiti každý, kdo po živnostensku nebo za účelem zisku vůbec pronajímá k přechodnému pobytu obytné místnosti ať v celku ať v částech (jednotlivá lůžka).

Pobyt jest přechodný, netrvá-li nepřetržitě déle než 3 měsíce. Při pronájmu, provozovaném po živnostensku, délka pobytu nerozhoduje.

§ 2.

Dávka činí 10% úplaty, docílené za pronájem.

Do úplaty se nepočítá poplatek za světlo, otop a posluhu, jakož i daň z obrátu nebo přepychová, pokud jsou zahrnuty v ceně pronájmu.

Byla-li úplata sjednána úhrnnou sazbou za používání pronajaté místnosti (její části) se zařízením i za stravu a za ostatní výhody (světlo, otop, posluha), odpočítává se z celkové úplaty za stravu nejvýše 50% při stravě celodenní; při částečném stravování se sráží nejvýše po 20% na oběd nebo večeři, po 5%

*) Pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

na snídani nebo svačiny; dalších 10% se může sraziti v obojím případě na výhody ostatní.

§ 3.

Od dávky té osvobozen jest pronájem místností a jich součástí těm, kdož na základě státních smluv nebo podle zásad mezinárodního práva nemohou býti podrobeni obecním dávkám, pak státním, zemským, župním, okresním a obecním úředníkům a zřízcům a vojenským gážistům při služebních cestách, vojsku a četnictvu po čas vojenského a služebního ubytování, studujícím bydlícím přechodně v místě za účelem návštěvy škol nebo dalšího vzdělání, pronájem místností nebo jich součástí v t. zv. svobodárnách a konečně pronájem, při němž úplata za den a osobu nepřesahuje 2 Kč.

Rovněž neplatí se dávka při pobytu v ústavě léčebném (nemocnici, sanatoři a pod.) za účelem léčení nebo doprovodu osoby v ústavě léčené.

§ 4.

Dávku jest povinen platiti ve lhůtách v těchto pravidlech uvedených pronajímatel, jest mu však dovoleno žádati její náhradu od nájemníků.

Při podnicích, zabývajících se přechováváním cizinců po živnostensku, jest pronajímatel povinen sestaviti a obecnímu úřadu předkládati ve lhůtách 14denních výkazy o pronajatých místnostech nebo jejich součástech.

Ve výkaze jest udati počet všech nájemních případů za minulé období, výši každé sjednané úplaty a výpočet dávky z úplaty té plynoucí. Současně s předložením výkazu jest zaplatiti dávku v něm vypočtenou obecní pokladně.

Za uplynulé 14denní období podávati jest výkazy nejdéle do 3 dnů.

Obecní (městské) radě náleží stanoviti bližší předpisy o zevnější úpravě výkazů a vydati je pronajímatelům za náhradu výloh.

Při pronájmech součástí bytů soukromých pro přechodný pobyt jest pronajímatel povinen ohlásiti obecnímu úřadu každý případ pronájmu do 3 dnů po jeho sjednání na tiskopise, obsahujícím označení osoby nájemce, pronajaté součásti bytu, výši sjednané úplaty a výpočet dávky. Také tento tiskopis vydá obec pronajímatelovi za náhradu výloh. Při ohlášení pronájmu zapraví pronajímatel zároveň dávku obecní pokladně za celou dobu

nájemní; je-li smluvena nájemní doba delší jednoho měsíce, jest dávku platiti vždy měsíčně předem.

V živnostenských podnicích má se dostati nájemci, který pronajímateli dávku nahradil, od pronajímatele písemného stvrzení, že dávku zaplatil, v jaké výši, za kterou dobu a za který předmět nájemní (čís. pokoje).

V každé místnosti, která jest předmětem pronájmu, jest vyznačiti výši úplaty, rozhodné pro vyměření dávky (§ 2), na nápadném místě zřetelným způsobem.

Městská (obecní) rada jest oprávněna v jednotlivých případech dávku paušalovati.

§ 5.

Obecní (městská) rada má právo kdykoliv se přesvědčiti svými orgány, které k tomu účelu ustanoví a opatří přiměřenou legitimací, o správnosti podaných výkazů a ohlášek, zejména také nahlížeti do záznamů, které pronajímatel jest povinen vésti na základě předpisů policejních, obchodních a pod.

§ 6.

Obecní (městské) radě jest vyhrazeno, shledá-li, že se za světlo, otop, posluhu nebo jiné výhody stanoví nepřiměřené odčitatelné (položky) úplaty, nebo shledá-li úchytky v udáních pronajímatelových, zejména ve výpočtu dávky, vyměřiti dávku platebním rozkazem. Proti platebnímu rozkazu může pronajímatel podati odvolání k obecnímu (městskému) zastupitelstvu do 14 dnů po doručení. O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo, z jehož rozhodnutí lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu.*) Rozhodnutí tohoto jest konečné. Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 7.

Nepředloží-li pronajímatel včas předepsaného výkazu, nebo neohlásí-li pronajímatel soukromého bytu včas pronájem, může obecní (městská) rada dle svého volného uvážení předepsati dávku na základě pomůcek po ruce soucích.

Ustanovení § 6 platí tu obdobně.

§ 8.

Kdo vědomě a s úmyslem, aby bylo docíleno nižší výměry dávky, učiní nesprávná udání, bude, pokud se nejedná o činy, spadající

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

jící do pravomoci řádných soudů, potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč.

Kdo jinakým způsobem jedná proti ustanovení těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 9.

O promlčení dávky platí též pravidla jako o promlčení daní přímých.

§ 10.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, platíti jest 6%ní úroky z prodlení, činí-li dávka za jedno období platební (§ 4) aspoň 50 Kč.

§ 11.

Dávku, případně pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí ustanovení jako pro vymáhání nezaplacení daní přímých.

§ 12.

Výtěžku dávky užiti jest k

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ OBECNÍ DÁVKY Z DRŽENÍ MOTORICKÝCH DOPRAVNÍCH PROSTŘEDKŮ.

Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne....., č....., podle ustanovení § 38 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., k usnesení obecního zastupitelstva v ze dne, aby v obci vybírána byla ode dne..... do dne..... obecní dávka z držení motorických dopravních prostředků podle těchto pravidel:

§ 1.

Z motorických dopravních prostředků, jejichž stálé stanoviště jest v obci....., platíti jest roční dávka, a to:

*) Pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

a) z motorových kol a automobilů osobních z prvních 5 HP motoru za 1 HP . . . 15 Kč, za každou další HP až do celkem

10 HP motoru (tedy za 6.—10. HP) po 30 „

za každou další HP až do celkem

15 HP motoru (tedy za 11.—15. HP) po 100 „

za každou další HP až do celkem

24 HP motoru (tedy za 16.—24. HP) po 150 „

za každou další (tedy za 25. a dal-

ší) HP po 200 „

b) z automobilů nákladních:

sazby jako automobily osobní, snižené však o 30 %;

c) z automobilů a podobných motorických vozidel, sloužících k hromadné dopravě osob, při počtu sedadel:

pro 10 osob 100 Kč

při počtu sedadel do 15 osob . . . 150 „

„ „ „ „ „ 20 „ . . . 200 „

a přes 20 osob 250 „

Z vozidel soukromých, jichž se podle osvědčení poštovní správy používá též k pravidelné dopravě pošty, platí se dávka poloviční.

Koňské síly počítají se:

1. při výbušných motorech dle vzorce $N = \frac{id^2}{1613}$; ve kterém značí „N“ koňské síly, „d“ průměr válce v mm a „i“ počet válců motorů,

2. při elektromotorech dle vzoru $N = 0.736$ Wattů, ve kterém značí „N“ koňské síly hnacího motoru, „Watt“ součin z amperů na svorkách motoru nebo z certifikátu.

§ 2.

Dávka se neplatí z:

a) vozidel cizích zastupitelstev u republiky Československé pověřených, vozidel státních, vozidel země, župy, okresu a obce, jakož i z vozidel používaných výhradně pro službu zdravotní a požární,

b) vozidel, která jsou určena k prodeji, jsou nepoužívaná v držení oprávněných obchodníků s motorovými vozidly,

c) z vozidel, která jsou u výrobce ve zkoušce.

§ 3.

Dávku platí držitel motorového vozidla, t. j. osoba, které byla (příslušným politic-

kým úřadem) vydána značka pro motorické vozidlo (nařízení ministerstva vnitra ze dne 28. dubna 1910, čís. 81 ř. z.).

§ 4.

Z motorových vozidel, kterým bude tato značka teprve průběhem roku vydána, platí jest tolik čtvrtin této dávky, kolik čtvrtletí do konce roku kalendářního ještě zbývá, při čemž se počítá za celé i čtvrtletí, ve kterém byla značka vydána.

Byla-li však dávka z motorového vozidla, které přešlo na jiného držitele v obci, pro ten který rok již předepsána, povinen jest nový držitel dávkou teprve od počátku kalendářního čtvrtletí následujícího po změně držby.

Stejně platí i pro případ, že držitel motorového vozidla změnil během roku stálé stanoviště vozidla a prokáže, že za kalendářní čtvrtletí, v němž se změna stanoviště stala, zapravil dávku v obci dřívějšího stanoviště.

§ 5.

Držitelé motorových vozidel povinni jsou přihlásiti svá vozidla obecnímu úřadu za účelem vyměření dávky s udáním systému vozidla, čísla, typu, zdroje síly, počtu HP u vozidel uvedených v § 1, lit. a) a b), a počtu míst pro osoby sedící u autobusů a pod. [§ 1, lit. c)], dále užívá-li se vozidel k účelům osobním či nákladním, činí-li se nárok na osvobození od této dávky a z jakých důvodů. Je-li několik držitelů jednoho vozidla, budiž zároveň udán plnomocník všech těchto držitelů.

Přihláška tato činí se pro první rok v době, která bude obecním úřadem zvláště vyhlášena, pro další léta vždy od 1. listopadu do 30. listopadu každého roku předcházejícího onomu, pro nějž jest dávku vyměřiti. Obec upozorní na tuto povinnost způsobem v místě obvyklým.

Bylo-li motorového vozidla nabyto během roku, učiniti jest obecnímu úřadu přihlášku do 8 dnů.

§ 6.

Motorová vozidla, která nemají stálého stanoviště na území obce a ze kterých se neplatí dávka v jiné tuzemské obci, kde jest jejich stálé stanoviště, podléhají dávce, zdržuje-li se takové vozidlo v obci nepřetržitě déle než 14 dní. V tom případě platí se za celý čas pobytu v obci poměrná kvota roční dávky vypočtená dle celých měsíců, tak totiž, že jest platiti při pobytu déle než 14 dní, nejvíce však 30 dní trvajícím jednu dvanáctinu roční dáv-

ky. Při pobytu delším platiti jest vždy jednu dvanáctinu roční kvoty za pobyt nejméně 14, nejvíce však 30 dní trvajícím.

Držitelé motorových vozidel takovýchto jsou povinni příslušné oznámení učiniti písemně obecnímu úřadu, jakmile motorové vozidlo jest v území obce nejméně 14 dní, a uvésti vedle údajů v § 5 zmíněných i dobu, po kterou se motorové vozidlo bude pravděpodobně na území obce zdržovati.

§ 7.

Držitel motorového vozidla obecní dávkou zdaněného, z jehož držby toto vozidlo během roku vyjde, nebo jenž přeloží trvalé stanoviště svého motorového vozidla do jiné obce, povinen jest oznámiti to obecnímu úřadu písemně do 8 dnů po nastalé změně. Dávka se odepíše od počátku pololetí nejbližšího po učiněném oznámení. Výjimečně se odepíše dávka od počátku nejbližšího příštího čtvrtletí v případě odst. 2. §u 4, jakož i při změně stanoviště, prokáže-li držitel motorového vozidla, že v obci nového stanoviště rovněž jest povinen dávku platiti.

Neučiní-li se předepsané oznámení ve stanovené lhůtě osmidenní, zaniká nárok na odpis dávky.

§ 8.

Dávku předpisuje obecní starosta.

O předpisu dávky jest vydati držiteli motorového vozidla nebo jeho plnomocníku platební rozkaz, z něhož musí býti patrný základ vyměření a roční předpis dávky a v případě § 4 i skutečně připadající částka dávky. Je-li několik držitelů jednoho motorového vozidla a tito neudali plnomocníka (§ 5), jest doručení platebního rozkazu pravoplatno, stalo-li se kterémukoli z nich.

Společníci v držbě motorového vozidla ručí za dávku rukou společnou a nerozdílnou.

§ 9.

Z platebního rozkazu, jakož i z vyrozumění o odpisu dávky podle § 7 lze podati odvolání, které jest podati u obecního úřadu ve 14 dnech počítajíc ode dne, kdy byl platební rozkaz (vyrozumění) doručen.

O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo, z jehož rozhodnutí lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu.*) Rozhodnutí tohoto jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

§ 10.

Dávka se platí předem ve dvou pololetních lhůtách vždy nejdéle do 14. ledna a 14. července.

Je-li dávka povolena na několik roků, může v tomto čase, není-li na ten který rok posud předepsána (§ 8), býti vybírána podle výměry roku předešlého s výhradou dodatečného sčítování.

Případné dodatky, jakož i dávka předepsaná v případě § 4 jsou splatny do 30 dnů po doručení platebního rozkazu.

§ 11.

Kdo vědomě a s úmyslem, aby docílil nižší výměry dávky, učiní nesprávná udání, nebo neučiní předepsaného oznámení, bude potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč, pokud se jeho jednání nejeví jako čin spadající do pravomoci řádných soudů.

Kdo jinakým způsobem jedná proti ustanovení těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 12.

O promlčení dávky platí též ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 13.

Z částek dávky, které nebyly včas zaplaveny, platiti jest 6%ní úroky z prodlení, činí-li dávka v tom kterém jednotlivém případě celoročně více než 100 Kč.

§ 14.

Dávku, případně pokutu včas nezaplacenou vymáhá obecní starosta; o vymáhání a řízení exekucí platí též pravidla jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 15.

Výtěžku dávky užití jest k*)

*) Při povolování dávky hleděti jest k tomu, aby výnos dávky určen byl pokud možno v první řadě k udržování a zlepšování jízdní dráhy ulic a cest sloužících automobilové dopravě, zejména ulic a cest průběžných.

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ DÁVKY ZE PSŮ.

Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne, č....., podle ustanovení § 38 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., a k usnesení obecního zastupitelstva v..... ze dne....., aby v obci..... vybírána byla v letech..... až..... obecní dávka ze psů podle těchto pravidel:

§ 1.

Každý držitel psa v obci jest povinen platiti dávku, a to

a) z každého psa, chovaného pouze ke hlídání domu a dvoru, dále k účelům živnostenským neb hospodářským nebo konečně ze psa přísežného personálu mysliveckého pro honbu 50 Kč ročně,

b) z každého psa jinakého 200 Kč ročně.

Chová-li někdo několik psů jedné z obou kategorií, zvyšuje se sazba za druhého a každého dalšího psa vždy o 50% základní sazby.

§ 2.

Dávka se neplatí:

1. ze psů chovaných k účelům policejním a vojenským,

2. ze psů, ze kterých byla pro ten který rok dávka již zaplacená v jiné obci republiky Československé, jestliže se držitel psa zdržuje v obci na čas, t. j. po dobu osmi neděl nepřesahující,

3. ze psů určených k prodeji, které chovají oprávnění obchodníci se psy.

§ 3.

Od placení dávky jsou osvobozeni:

1. u vlády republiky Československé pověření diplomatické zástupcové a konsulové z povolání cizích mocností, dále úředníci a zřízení diplomatickým zastupitelstvům a konsulátům přidělení, pokud nejsou zdejšími příslušníky. U konsulů a úředníků i zřízců konsulátů platí osvobození pouze s podmínkou, že se zachovává vzájemnost;

2. ti, kdož se v obci pouze přechodně, t. j. nejdéle 8 dní zdržují.

Rozhodnutím obecní rady mohou býti od dávky zcela nebo částečně osvobozeni slepci nebo mrzáci, kteří mají psa za průvodce neb ochránce.

*) pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

§ 4.

Každý majitel domu nebo jeho zástupce jest povinen ve lhůtě, která bude obecním úřadem veřejně vyhlášena, přesně vyplniti a obecnímu úřadu odevzdati seznam držitelů psů, pak počtu a druhu psů v domě. Vzorce seznamu dodá obecní úřad. Držitelé psů jsou povinni učiniti k tomu účelu majiteli domu potřebné údaje.

§ 5.

Podle tohoto seznamu předepíše dávku obecní starosta držitelům psů platebními rozkazy.

Proti předpisu dávky lze podati odvolání u obecního úřadu do 14 dnů počínajíc dnem, jenž následuje po dni, kdy platební rozkaz byl doručen. O odvolání rozhoduje obecní zastupitelstvo.

Z rozhodnutí obecního zastupitelstva lze se odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu,*) jehož rozhodnutí jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 6.

Dávku jest zapraviti na celý správní rok, a to do 14 dnů po tom, kdy byl platební rozkaz doručen.

O zaplacené dávce vydá obecní úřad potvrzení a známku, na níž jest vyznačeno číslo rejstříku o vybírání této dávky a letopočet.

§ 7.

Známku jest upevniti na obojku psa; ztratili-li pes známku, vydá se jeho držiteli známka nová, prokáže-li, že dávku zaplatil, a zaplatí-li současně za novou známku.

§ 8.

Přejde-li držba psa na jinou osobu v obci, může býti potvrzení o zaplacené dávce i se známkou převedeno na nového držitele psa, což jest obci oznámiti.

§ 9.

Stane-li se někdo během roku držitelem psa, z něhož v obci dávka posud nebyla zapravena, nebo pomine-li důvod, pro který se dávka ze psa posud neplatila (§ 2), jest povinen oznámiti to do 8 dnů u obecního úřadu.

Nastane-li povinnost k dávce před 1. červencem, zapraviti jest dávku za celý rok,

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

stane-li se tak po 1. červenci, zapraviti jest dávku jen za půl roku.

Ustanovení §§ 5 až 7 platí obdobně.

§ 10.

Držitel psa, který neučiní povinného oznámení podle §§ 4 a 9, zaplatí dvojnásobnou dávku.

Kdo by jiným způsobem nešetřil těchto pravidel, jmenovitě majitel domu nebo jeho zástupce, který by nevyplnil přesně a podle pravdy vyžádaného seznamu (§ 4), bude potrestán za každý zjištěný případ nesprávnosti nebo neúplnosti pořádkovou pokutou ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 11.

O promlčení dávky platí též ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 12.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, platiti jest 6%ní úroky z prodlení, činí-li dávka v tom kterém jednotlivém případě vyměřená za celý rok aspoň 100 Kč.

§ 13.

Dávku, případně pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a řízení exekucí platí též ustanovení jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 14.

Výnosu dávky se upotřebí k

PRAVIDLA O VYBÍRÁNÍ DÁVKY Z PŘEPYCHOVÝCH BYTŮ.

Zemský správní výbor v Praze*) povolil výnosem ze dne, čís., podle ustanovení § 38 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n., k usnesení obecního zastupitelstva v ze dne aby byla v obci vybírána ode dne do dne dávka z přepychových bytů podle těchto pravidel:

*) pro Čechy; zemský výbor v Brně pro Moravu; zemská správní komise pro Slezsko v Opavě pro Slezsko; ministerstvo vnitra pro Slovensko.

§ 1.

Dávka z přepychových bytů se vybírá ze všech obytných místností, které jsou při kterémkoli bytě v obci nad nejvyšší v § 2 stanovenou míru.

Za obytnou místnost pokládá se každá prostory bytu, která jest souvislými stěnami, stropem a podlahou pro sebe uzavřena a má aspoň jedno okno a dveře.

Za obytné místnosti se však nepovažují:

a) prostory, které podle svého určení slouží za kuchyni (pokud neslouží zároveň účelům obytným, jmenovitě ku přespaní), spíží, síň, verandu, koupelnu nebo záchod,

b) prostory sklepní a půdní, které podle předpisů stavebního řádu není dovoleno obývat,

c) prostory, které mají méně než 8 m² plochy nebo méně než 2 m výšky,

d) prostory, kterých se užívá výhradně k účelům živnosti nebo povolání (krámy, skladiště, dílny, pisárny, čekárny a ordinace místností lékařů, kanceláře advokátů, pracovny vědeckých a uměleckých pracovníků, místnosti lázeňských domů mimo vlastní byt majitele atd.).

Obytná místnost mající více než 40 m² plochy platí za místnosti dvě, obytná místnost o ploše menší než 10 m² za půl místnosti.

§ 2.

Přesahuje-li počet obytných místností, ze kterých se byt skládá, nejvyšší přípustnou výměru o 1 místnost, činí dávka 200 Kč, při 2 přebytných místnostech ... 500 Kč, při 3 přebytných místnostech ... 800 Kč, při 4 přebytných místnostech ... 1200 Kč, při více než 4 přebytných místnostech za každou další místnost 1000 Kč.

Nejvyšší přípustný počet místností, ze kterých se dávka nevyměruje, činí pro jednu osobu 1 místnost, pro domácnosti pak počet vždy o jednu místnost větší, než jest počet členů domácnosti.

Je-li v bytě jedna nebo několik místností za poloviční počítaných (§ 1) a přebývá-li při sčítání všech místností taková poloviční místnost, nezdaňuje se. Stejně jest tomu, přebývá-li polovice místnosti následkem lichého počtu osob za poloviční počítaných (§ 3).

Užívá-li jednotlivce nebo domácnost několika bytů v téže obci, sčítají se obytné míst-

nosti těchto bytů a platí za byt jediný. Má-li jeden nebo několik členů jedné domácnosti ještě jeden nebo několik bytů jiných, zdaňují se z těchto druhých bytů zvláště, nepočítají se však v bytě společném.

§ 3.

Domácnost ve smyslu těchto pravidel tvoří držitel bytu a všechny osoby, které do bytu trvale přijal. Děti nebo schovanci poplatníkovi, kteří pro návštěvu škol neb studium se zdržují v cizině, počítají se za členy domácnosti, jestliže pravidelně o prázdninách bydlí s rodiči nebo pěstouny v bytě, o který jde.

Za polovici osoby se počítají:

1. děti mladší 7 let,

2. děti, které sice jsou starší 7 let, ale nedokonaly 16. roku, jsou-li stejného pohlaví s dětmi tohoto věku nebo mladšími k téže domácnosti patřícími,

3. každá ze dvou nebo více v téže domácnosti zaměstnaných služebných osob téhož pohlaví, bydlí-li pohromadě v jednom pokoji.

Ke služebným v domácnosti zaměstnaným patří kuchařky, pokojské, kojné, dívky nebo paní k dětem, vychovatelky, učitelky řeči, společnice, komorné, hospodyně a pod., kuchaři, sluhové, kočí, šoféři, zahradníci, vychovatelé, učitelé řeči a podobný personál, pokud jsou zaměstnáni v dotčené domácnosti a za jejich služby se jim hotově platí.

Podnájemníci, kteří nejsou u držitele bytu zcela na stravu, považují se za samostatné přednosty domácnosti.

§ 4.

Dávku jest povinen platiti držitel bytu.

Vedle něho ručí za dávku rukou společnou a nerozdílnou všichni zletilí členové domácnosti mimo osoby služebné a podnájemníky, kteří se podle posledního odstavce šu 3 považují za samostatné přednosty domácnosti.

§ 5.

Osvobození jsou od dávky ti, jimž podle státních smluv nebo zásad mezinárodního práva nelze obecních dávek ukládati.

§ 6.

Majitelé domů a držitelé místností jsou povinni do 4 neděl po vyhlášení těchto pravidel, pro další léta pak vždy ve lhůtě obecním úřadem k tomu stanovené podat na tiskopisech,

které jim k tomu obecní úřad dodá, výkaz o jednotlivých bytech a jeho držitelích, ze kterého musí býti patrný jmenovitě počet a velikost obytných místností, jména, zaměstnání a stáří osob v každém jednotlivém bytě bydlících s výslovným udáním, jde-li o člena domácnosti či o podnájemníka.

§ 7.

Změnu v osobě držitele bytu jest povinen majitel domu ohlásiti do 8 dnů obecnímu úřadu.

Ve stejné době povinen jest držitel bytu oznámiti obecnímu úřadu, nastala-li změna v osobě podnájemníka (§ 3, posl. odst.), změnil-li se počet členů domácnosti nebo zvětšil-li se počet obytných místností.

§ 8.

Dávka ukládá se na celý rok berní. Ke změně však, které průběhem roku nastanou buď v bytě samém nebo ve způsobu jeho užívání tak, že byt posud dávce nepodléhající má býti podroben dávce neb opačně, nebo že má nastati zvýšení nebo snížení výměry dávky, jest hleděti, a to od nejbližšího kalendářního čtvrtletí po tom, kdy dotčená změna nastala a byla obecnímu úřadu ohlášena.

§ 9.

Dávka jest splatna čtvrtletně předem, a to vždy v prvních 14 dnech kalendářního čtvrtletí.

§ 10.

Dávku předpisuje obecní starosta.

O předpisu dávky vydati jest držiteli bytu platební rozkaz, z něhož se tento může odvolati.

Odvolání podati jest u obecního úřadu do 14 dnů, počítajíc ode dne doručení.

Rozhoduje o něm obecní zastupitelstvo, z jehož rozhodnutí se lze odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu.*) Rozhodnutí tohoto jest konečné.

Odvolání nemá účinku odkládacího.

§ 11.

Stejně jest přípustno odvolání z rozhodnutí obecní rady o odpisu dávky podle ustanovení § 8.

*) Označení toto nahraditi jest v konkrétních případech přesným označením tohoto úřadu podle § 48 zákona.

Ustanovení § 3 až 5. odstavce šu 10 platí obdobně.

§ 12.

Kdo vědomě a s úmyslem, aby bylo docíleno nižší výměry dávky, učiní nesprávná udání, bude potrestán příslušným finančním úřadem (§ 43 zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 Sb. z. a n.) peněžitou pokutou od 2 Kč do 100 Kč, pokud se jeho jednání nejeví jako čin spadající do pravomoci řádných soudů.

Kdo jinakým způsobem jedná proti ustanovením těchto pravidel, bude potrestán pokutou pořádkovou, ukládanou obcí ve vlastním oboru působnosti.

Pokuty plynou do chudinského fondu obce.

§ 13.

O promlčení dávky platí též ustanovení jako o promlčení daní přímých.

§ 14.

Z částek dávky, které nebyly včas zapraveny, povinen jest poplatník dávkou povinný platiti 6%ní úroky z prodlení, činí-li celoroční dávka více než 100 Kč. Ručení za dávku (§ 4) platí i pro úroky z prodlení.

§ 15.

Dávku, případně pokutu včas nezapravenou vymáhá obecní starosta. O vymáhání a exekčním řízení platí též ustanovení jako pro vymáhání nezaplacených daní přímých.

§ 16.

Výtěžku dávky užití jest k

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením se pověřují ministr vnitra a financí.

Udržal v. r.

Šrámek v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Dérer v. r.
Habrman v. r.	A. Novák v. r.
Staněk v. r.	Tučný v. r.
Černý v. r.	Srba v. r.
L. Novák v. r.	Dr. Šrobár v. r.